

מורה ומוסת'ר

ד'חון לעניני חינוך, ספרות ומחשבה

גליון 198/199

על חדשות החודש

הרשד יכסה ארץ - וכישה תכסה את מינו משטפו עכור של מעשי רצה נתעבים אצל אחינו בית ישראל בארץ הקודש בחודש הרחמים והחליחות דווקא

הקצף היורה מלמטה את כל ההתרחשויות של מעשינו רחוקים דמים, שהתרחשו במשך חודש אחד כמה מערי הארץ, ובפרט בעיריית"ה, מעשי רצח בין איש לאשתו, מעשי"נכם בתוך מספרות שטרעניות, נטוונת של שד' שהתחבנו לשמירת דמים וכולם - הנרצחים וגם המצילים הם מאחינו בני ישראל.

ובאשר לאחינו הזאת כמה נולד להתחנך! שמתוך עומק השלמות היחידה המוסרית הנוראה מצאנונו נגדוה של כשרות, דווקא מתוך רובם רובם מתקנים קלות משהימים, הטרקים והשפך הנפש, הנובעים להתעורר מהקור וההתחלה לשוב בתשובה שלימה.

אלה הם החורים במשטפו - סכריות בקול קולת כמאונס חילונים, שזלזלו עד כה בכל הגילויים והמפלאים של שיבה לחוק התורה, כעת הם נאצים למטר ולחודת, כי אנשים צעירים - ולאנדוקטא קונים, שמוצא הרע עוב אוחם מכבר - מחוץ המהלך, שהקנים הישנים, כשישם הקארטרה שלהם עומים בבת אחת את ווי הויקונת והחורים יחד - אל בית המדרש! חורים למחבתה מקור היתדות! אל רבזה שישור להשא את כעלי התשובה - הכובת הוא כישיבה בר' אבות של הלכה, כי הם מצא מדענו לנפש.

ו לקדח נהם כלשהו, מתוך שזה אופיו של, השימוש הנבדל, הורש, שאינו פוסק על שני המעשים, כיהיה איש ההגשמה, הוא מפרק את הביטחון והתורה - או - או, לפני שינו מספר הופיע אחד מאונס, המואמים, והוא לוח התורה, ואין לוח התורה לקבל על עצמו על תורה ומצוות, והוא רצה לשקנע הברי קירוב בייסוסיו האמיתיים, או הם הבינו לו בקיצור נמרץ: אם אמתנו נגדו למסקנות שליו, או נלדו ונקיים כל המצוות, משום שאנו אנשי הגשמה!

לכליהמות יתרון זה ל,דור הצברים בארץ - שהם אינם צבועים - ולכן לא מצליחה הריפורמה, להתכת כאן שרשים על אף כל מאמציה!

לא סענו דברים נמשעו לאחינו בננוהו של הפוסק, הצבירה, חודש צעיר ומצומצם הארץ - גם הם המשיגים כפי בחוקן החוקה המסוימת שלו המבטיחה על המבטיחה על אדו ידו יכיר של, צברים' בוד חידושים העובדים את הארץ, זה קודם אצלם לא רק מתוך מניעים כלכליים והחלט הנאימיות נאותים ללא מתוך אהה דת' והתחנך, או בפשטות מורה - מבין שהם לא חזקו על ברכי האשונה ונאמנות למרות הידורות, הם אינם קשורים בקשרים לארץ, זה שיח ארץ האבות, והוא ארץ הקדוש, ואולי המנה המוסר, מולות היספורית, אינו עומד, לנראה מבנות הצבירות.

אולם יתרון אחר זהו יתרון רובני בתוכנית הארץ, בלש אצל הצבאים הללו - כי הם החוקים משתקל על צביעה, והיא הסיבה, שכל טאקטי היספורית תלוק יחד אצל הישראלים הצעירים, להגיע כמה מהם, הידור על קנה השלום, הקפאה הלבונה, הייתה מתקנסת' לא טענו פרי, הריפורמה וגם הצבועים, המהווים בצעם התחנך, אל הריפורמה, מסקנים בארץ הן התחנך, נונים מסורתיים ואף מקימים בנינים מסורתיים מאורנים, מניעים, וכל זה כמעט ולא נקלם במציאות הישראלית, כשיו שוארנה ארץ קבועה על עליהם מוצאות הברית, שטרחת כשכונת, רמת אשכול בירושלים והיא דושה לחקר צבאים, רודם מסורתי מודרני' במיוחדם מסלול, והנעין דושה אשכול יסודי, כי הם משפיעים של מדע מורכב כזה, נפגעה כזה תרואו הסתי - הונון מסורתי מודרני?

מי תרע על, ובטויה' הוא, שאלו כל סנה דיושה על צביעות כלולה בה אלא שיהא גם נדדה על השקפה חגיגית והיא מתקנסת בכל עקרונות הרגוניהו! הפטאון החילוני הארץ, אצל העם גם שול לצד הריפורמה, פירטס בהרחבה סקירה זו, כי נתח אישר שר החינוך את המלצה ועד השלוח המסלטי, לאשר תכונה השלפה להיוון מסורתי מודרני' בבית"הספר המשלוחי היסודי, גבעת שפירא' בירושלים.

אנחנו בעצמנו נוסעים בשבת - אבל הילדינו נוסעים ביום העניק היום מוסרתי - הצהיר י"ר ועד ההורים, הדרושים זרם חדש, דתי, מודרני.

לא נבינים קוטנה הלחה זו של מסר' החינוך את הביטחון הרומי על כל זרמה, הרואים בואת התקנסות המורה בעצם היספורית של החינוך המסלטי, זה ענין קטני, ביטלי, ולא קובע כאן, אם הנשיא נשמה באיורו כיהוד של השכונות הירושלמי' שבנצח בירושלים, הגבעה הרומית, רשות אשכול ומעלת דמה, וזה לא חסוב אם זה, בית ספר איור', ומכלל רק על חובש השכונות הקדומות מספקו להקואל להצטרף של יוד, ועד הנושיו של קבוצת חנונים' (איתם הם כמובאכסין) ושטח משה מסומארי, כי שהשיעור זה באנוי כזה, הארץ:

חלקן של החרדים והחזקים הם מקולות הידורות הקונסרבטיביות, אך רוב החרדים אינם הורים כשם כדלכנת, הם עצמם נוסעים בשבת, או לילדים הם רוצים להעניק חינוך מסורתי' (1) והצורה כנונית' זו מפר ועד החרדים - זהו לא רוצים מתוך פאן כמותו והביטחון המוסר הצבירתי זה משעו כשיש ומשפיל, על כן לא נאמר, מבול שרין בוד', החרדים הללו שמהגים אצלו במצבים של חילול שבת במסרתיים בחברות ירושלים על הקודש המתקבל על הדעת עוב המורים של בית"ספר זה רוצים להשא את חלקם את השבת - מה הם רוצים מהילדים המסכנים שלהם! איה, הונו, מסורתי, הם רוצים להניק להם!

העיקר הבסיסי של החינוך בניו זה, החניכים האחרים, ונעולו הפרגונים מצביעים עמשיה חודש אצל הילדים יתמון בשאיפה החיובי ומבוסס להשיג, ללוח החרדים הצבועים הללו יציעו, לשלם להונון אחרים מתוך בריהמור על מנה, להניק שיחירי מטר והתחנך' לילדיהם!

ברור, גם הנושע זו מורה בעצם הוכחה חובתה על שמישה ילגה של החילוניות הישראלית, אבל אין לו אפשרות להביא כיהודי זה כל, הונויות מדיניות', מתוך שדיושה כאן כיהודי זה ומשפיע בשל יסודי' - זאת אומרת, לחנך אל מקורות הידורות, אל שינויהדות על המורה והמסורה, שפי אשר אנחנו ששים זהה לאחינו יתר ויתר מהנינו החילוניות.

המספר הסודי של היליון הנחבוי מוכיח, לו, שאנו מסיימים את תפארת השנה של חובות בית יעקב, המופיע כשידו סדרו בירושלים עיר הקודש, נמשך חיי שנים ומעלה.

ברור לנו, שזה זה משותף ליצור הקוראים, - הנרחב והמטון החלל - ולמערכת ועדות משכונת לכן, עד כמה קוראנו מנבנים וכן מוכנסים את פנתו - וזהו לנכח אותה חובת חובות רבתיקה להצטנע בדבר הדסת המוסרית מיוחדת - ובמחיר מוגל - של מספר האנשים לופני והמוני

בפתח הגליון

נרשנו הפעם להעיר רק זאת - כי התי' קשרות היתה מודת האמון הרב על צדדי הקור' אים מתנה ממי המערכת אומקים ומוקדים והעמידה אותנו אל מול משמעות חדות. ועד חוץ למעו' - והחון הנו בתחום של העוקת פרטים בצורת פרסומים מיוחדים, בעלי חשיבות היסטורית.

אין עושים נשנות לעויקים - וביניהם הם זכרונם, כלל גדול זה משמש עיבורו בקרבתה בחברות חומרקריאה מועיל ופרח עכור חודו הצעיר, חומר קריאה שהוא מוכר שפחות וחי שאוב סאטונות המתחשבת על הידות התורה.

אכן זה סודו ראשי קבוע בירחוננו למפורח כל נליון בדברי חכמי התורה שדור, ודיום שפאטוריו הנענו ולדורות, ושכל המעין בהם מתרשם מערכם הנשני, השאירים ונבחרים, את עיות הונון באספקלריה הנשני, אולם מלבד זה, אנו מקדישים מקום נכבד להעלות דיוני ישראל, מאור התורה, שניהיו החסידות, ראשי עם קודש עם זאת, שאיננו הוא לא רק להתר את קורות חיינו אלא בעיקר להניח את אישיותם בדוגמה ולהפלות מדברי חזונת לקח רב לתקופתנו.

נישה חסידית זו מודגמת, כמיטב הכרוננו, גם בגליון זה, בצורה שבה אנו מצגעים שני אישים מבור שמים מייסודיית"ההוד בעולם התורה: הרב ר' בונם מפשיסאח מאדריה המשתכח בתורת החסידות מגד אחר - ומאידך, הנחון ר' מאיר שפחה מווינסק, שחכמי התורה של יחדות ליוטא.

העמומים המרכיבים נוסקים בנושא אקטואלי אשר נישא ממנו מסבירות נרען - העלה החלטינת למען, יתוד תלילי והקמת קריה חסי' דית בתצור החיסודית.

לחיון זה מעטותם בגליון רשימה"לוחי, שיש בה הרבה מן המאפל - כי הנה אותם חובים חסידיים בעיר התורה גניברק, אשר מוכנים נד' עוררו בני הקריה החסידית, והתקשר בגניברק עצמה לעידי תבות ביונים, הובעשים בכל קודש, והם שחראו מנה נחושת לערוך, ומסכים למדורת' פניו, אוטוריה' (מבנה"קודש במשני האיני קיישיצה כשפר) לטטייליון וקאטונות חסידות, ששהטפו לעת המנה לכן קדושת השבת.

מבטאות חסד, ענין משפיל על המנהיג הדגול של עם התורה, הרב נחמן מאיר ליון דל, בחייו להעניק מרחש אחד מנאומיו המהיריים, המלחמה"הקודש מנה צבונת הרוחני של ארץ הקודש.

ממנות השער:

הנחון רבי מאיר שפחה הכהן מווינסק

בעיות הזמן באספקלריה הנצח

"אשרי מי שגדל בתורה ועמלו בתורה" אגרת לחבורות לומדי תורה בארץ אשכנז - לפני הפיכה הנאצית

סאת: רבי ישראל מאיר הכהן מראזין

תורה ותפלה בשעת אחד

תמונה נדירה של החפץ חיים ועל שפנותיו האחרונות

ובאמת כל אחד מחיבי להיות עמל בחורה לפי שדורנו נתנו לו הקביו' ומו שיש לו כשרון ויכול להיות גדול אשתו בחורה, והוא מתמצל בה, יצא רך ליון השוכה לפני השם יתברך.

(ד)
והוא חלקנו בתורתך - והואר עינונו בתורתך

והרי כולנו מנסקים: והן חלקנו בתורתך, איראנו כשמה פורים קודשים בוחוקי, כי במספר זה ריני שיהי סם כל הנשמות, והן הקביו' לכל מתן חלקה המיוחד לה בתורה, וכל אחד יכול להשיג חלק זה, אם רק לא יתמצל מלמעול בה, והכל מפרו על חוץ: יצטו ולא מצאתי - אל האשך.

הרי אנו אומרים בכל יום: והואר עינונו בתור' ואל נבזה לעול' ונבז', כי מי שנתן לו חלקו מלמעול, האשפר השי' כולו, והוא מתמצל כמה מסלולתו, וישתדל שיהי כולו, והוא מתמצל ברבב בעתו בעולם הזה, מפני שהיה פתחו והוא יצא יחי הובנה ליתות יתרי טוב כמה שיש לו ידית' שמתות יתיה לו פתח ביוון גדול, ולא על שנה'שנתוים או יתיר יתיה הביוון הגדול הזה, כי הוא לעד נצטנע צבונת.

והוא שנו אחרים: ולא נבזש לעולם ועד' לל כל בית ישראל שפירות אבות ואמהות לילך בדרך התורה והדת, ונקיות שפיר, שאינה וראינית בכל שיק, משאכיי בעוה"ר דרווחינו אלה, ויכ' בכל שז רוחנו נפשונו עליו להשתדל לתרבות בניו שר כללו ולהחיל כל מה שיש בידינו ואפשרוננו להחלי.

אשרי מי שגדל בתורה ועמלו בתורה - לפני הפיכה הנאצית

אשרי מי שגדל בתורה ועמלו בתורה - לפני הפיכה הנאצית

אשרי מי שגדל בתורה ועמלו בתורה - לפני הפיכה הנאצית

"חלק ה' עמו" - ועמד כולם צדיקים"

עלו לבי בראייה כי ארץ אשכנז התחילה להצטרף לנשנים מלפנים כשהיתה אשכנז של תורה, והי' ה' שיעלו מעלה בעלה.

והנה הכתוב אומר: ועמד כולם צדיקים וגו' ובאורו, כי קודם ימה היתה יתבאר הרבב ביק כלל האומה הישראלית אשר עליו נאמר: חלק ה' עמו, ובין ימה האנשים המרשים בדרך האמת שיעלה הוא אומר: וכבודו מכל המרדמים המרשים ביו' והוא הכתוב: ועמד, היינו מי שיחא בכלל העם צבועד למין דמנו (מיהו הפילוק ונאמר שבת כרת, ומתפלל בכל יום הוודך בדרך התורה מלפנים) הוא נחשב למעלה בכלל, צדיקים לעולם וירשד ארץ - היינו ארץ החיים החלינה, אשר סם צדוד החיים כולם יצטנעו בה לעולמו עד.

אכן יש פירוש, יש אנשים שהם ככלל, נבז' שפתי' של הקודש ברוך הווא, כי, ברם ה' בית ישראל, כירדו, וכל אמת פתח הוא עוף כששני ה', ויש שהם ככלל מעשי דיון להמאיר, משום שאנו אנשי הגשמה' בהם למעלה ואמר: והוא בריה שבראיה שפולטי' (וכאשרית רבנה).

אלה הם האנשים העומדים בחורה, שעליהם אמר דני באור וברכות י"ו אפרו מי שידל בחורה וציל בחורה וירשה בהת רוח ליצורו, כי יונו נחח רוח שאין כמותה להמאיר בה.

כל גר מצוה - ותורה אור'

דענו גא יודיו, כי ארש"יש של הצבונת קדושהו רבב מאד ועל ידו הורם מתקדש לה, כמו שאמר הכתוב: לכן תבדו וישיבה את כל מצותי החיים פורשים לאחוקים, מכל מקום עימר ידיתן על אדם בעולם הזה הוא בעטיל ישייב חלקו בתורה למאשר ר' יוחנן בן זנאי (בבבית), אמר לשרת תורה הרבה אל יתרון טובה לעצמו כי לכן נוצחתי' מיטעו, ילכך נודד, וכן הכתוב אומר: גר מצוה ותורה אור' - המפיל את המצוה לגר והורה לעצם חאור.

דענו גא יודיו, כי אם העלים בחורה, סלבו שיש לכל צדוד התורה יש להם עוד זכות גדולה באר, שפחוקים בכך אמת' ה' בעולם, כי מנסקות שאין מעניקים בה פוסה שהיא מתכונת לגברי ואו מפרכה מסורה, ואומרים: אין זו ראה אותנו, עוב ה' את הארץ, והמאשר הונון הולכים מרחו אל דחי ובאיש למפר עניק, ח' ומאשר הכתוב: והמטור לבב מן יתיה לבכבם וטרחת וצדקתם אלהים אחרים, שפאנון שארם מרש מן התורה חולך ומתדבק בעבדות זה.

ועל כן, אחו, יודיו צעיר הנאן, שאן מסרתי' לעליהם חלוקה בחורה והיו לפני חל' והיו ארם מן הארצונים מלכילת!

ומצדיקי הרבים ככובדים"

כשהתלה כבודו של הקביו' במלכותו בעולם, עתיד הקביו' ליטב בבית המדרש הגדול של בירד' שלים כביטול, וכל צדיק עולם יצטנע לפניו, וכל אחד נותנו לו מאד מים יפי התורה שיש בו, יש שהוא דומה לראי הכוכבים, כתוב: ומצדיקי רבים ככובדים, ויש מאד לנבזה וכו', וכל איראנו כהנו דני אלהי, וראי גא מספר הנבי' על המפור: ורשכם ודאיכם זה בין עובד אלקים לאשר לא

(ג) **ניצוד ניתן לרפא חולה אנוש במחלת העצבות**
 "השבת מוסרת הכל לכבוד האורחים, אבל נשחל בה ט' באב — זה לא!"

ועד היה אשר זמנה את ית-רוותיה של מידת השבת. לומר שבת מביטתה של העצבות, אשר נפקעה מרובים וקבוצותיה ללא חקנה.

פעם אחת איירי. שברך האר"י כת לשפיטא נעצר איש אתו. שלא נמנה על חסדיו של הר"י ר' בונם, עם זאת כסף הלוח של בות בשבת יקדש בחצרו של הר"י דק. היות הוא טרח לעצוב ולמ צוא תרופה למידת עצובה שבו.

והאיש נעצר דווקא בחתנה ה' אחרונה שלטני שפיטא. והוא חסוק לגביע לצודו של הצדיק בסגאן שבת יקדש בעשה מאוה רת. אולם וכן האיש לקבלת פנים אחרות. תיפך ומיד נמחח דלה חדרו של הצדיק וכן המצוה ב' אנוני הרבי ר' בונם סיפור משל בעשיבות לשונן ובמקומה אמר:

למהו ידוע, כי שבת יקדש למדו ובמטה שמיים ימימה כמי' דת הנכנסת ארדתי. וכלתו וכן דרבה גדולה יותר מזו בכבוד אורחים. כפי שישבת קודש נהר' גתו כי אורח אורח וכן מבינה כפי מידת שרכו. כר' למשל, מי' נצדה ה' לשבת יקדש. אורח ב' בן בונם. ראש חודש אשר לח' ב' שבת — מכבדת אותו שבת בקיר' את "מספר" שישות ואף מוסרת לו את השילת. מוסרי' לבבדו... היות"

ואם אורח הגו יותר בעל יתום, כדוגמת אבן שפילוח רב' לים. משה שבושנת מוכות — אז

אולם. כאשר יקדו יזומו של השעה באב' יחול בשבת יקדש — אזי השבת נהגת באופן אחר לחלוטין. עצבות והן מנהל ל' תחזיקו לתוך פמלתינו — זה נחפה השבת באומו אורח בלתי קרוא אשר בסי' ס' באב יתנה — זה כשום אופן לא ולא! אין לך דריסה רגל אצלו. אין לך שום נכיות ארע בשבת, ואין לך עצנת אחרת אפס — להודוה למחרת היות"

והאיש שיהיה שרוי כל ימיו ב' עצבות הכין זיטב את המשל ה' ברבע זה של חוסרת הסכנה.

מכתב בכתב יד קדשו של הרבי ר' בונם מפשיטא

נמשל. הוא הכין מרוע נהשבה דרכו ואיחר להגיע לשבת יקדש

(ד) **מועשה בספינה שנטרפה בסערה ועמדה לשקוע**
 "לתקוע בשופר — נוחא, אבל רק לשם מצוה ולא לשם הצלה"

הוא היה מסאר ומעלה כל רום ערכה של הכוננה בכל דבר מצוה והיה מסכיר ואת כרכים כבד שים:

— סוף מעשה במחשבה תמי לה'. משמע, שבראש ראשונה ובטרם יכל, בתחלת כל מעשה וקודם לכל עשיית מצוה קובעת ר אף מברכת המחשבה הטהורה. ו התי הכונה לשם עמים; והכונה הכנה ללא שום סמיות ונביות עזיבה להפעיל את המצוה על לי סיומה. והוה השריד הנכון: סוף מעשה — במחשבה תחילה."

והרבי ר' בונם מפשיטא אמר שיל לכן את סיפור המעשה ה' ידוע עם בעל. משנת מסריים. והמעשה שיהיה כן היה.

הגאון המפורסם רבי לורד רד"ק נה בספינה מפורסמת על פני גה רות ימיים ובחודו בדרך במסע הארץ בספינה. וחברה של מל' ויום עמו, הקרוב וכן הומן של חליפת השנים. וכמובן שהמברת הנוסעים לקחו עמם. צדיה לורד"ק והיה ברושום רב שפור להקדיש ראשיהם. וארבע מילם היתה צומו של יום ראשיהם היתה סערת ארבע נוראה על ידם ר' הרב, שחשבה להישרב.

הסערה התחילה והשתוללה עד כמעט לילה. חספינה הקטנה טולטלה קודים משם על פני ה' גלים הנוצפים. והגלים העלוה רגע אחת עד למרוםים הכתום רגע הירידה עד לתחתית. משתאר ה' יום עניי הסערה כיום את פני ה' ריקע אפילה ויהיה מסכים. ואפי' לה השרירה כלבנות.

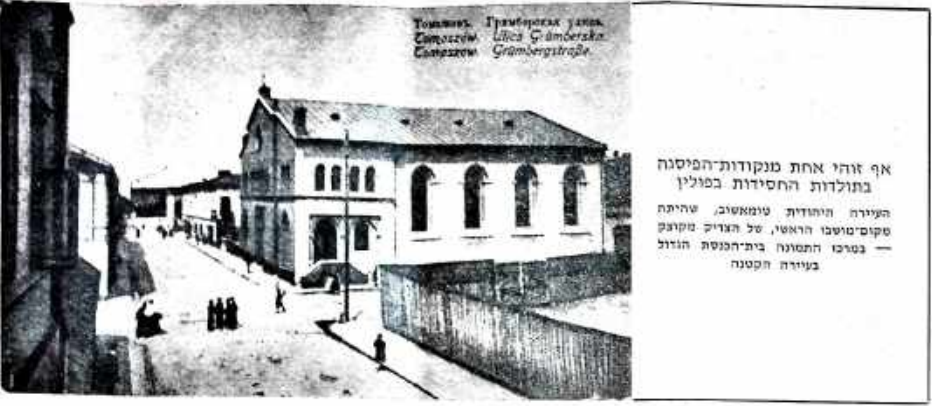
וכבתי' אחת — נחשול של מים נסרן במטן הספינה. כי הספינה נהבקה באיזה מקום, והחלה ל' שקוע.

(ה) **מי לא שמע את סיפורו של ר' אייזיק ר' יעקב'ס מקראקא**
 "זהו כוחו של הצדיק, המראה לכל יהודי שהאוצר הגדול נמצא אצלו בבית"

והוא היה נהג לעתים, שהיה נטל סיפור מעשה השגור בפי ר' ברדיה. ועל סיפור זה המשיך את משלו בהשכל וברעת ובכבודו של התבוננות. התודים שנקיט פיקוק לתוך לשד העצמות. ממש.

וכי מי זה שאינו יודע את סיפורו של ר' אייזיק ר' יעקב'ס מ' קראקא?

הואו בית הנכנסת הישן בקראקא וקנרעל על שמו ר' אייזיק ר' יעקב'ס שיהל. שומר על תלו.

אף זהו אחת מנקודות המיסנה בתולדות החסידות בפולין
 העירית החדידת טומאז'ק, שהיתה סקופיסטובו רחמיני, של האדוק מוקפס — מברכו התמנה בית הנכנסת החדיד בעיריית הסנה

(ו) **מעשה בצדיק מפורסם שגור את דלת חדרו בצער ועלבון**
 "צדיק גזור וחקב"ה מקיים" — זה כבוד, אבל לתת, עצות לא צריך..."

הוא היה כובש את הלכות ב' עומק המכמו ובניגוה בראיה ה' ננה והבלתי משחרת. באמנת ה' אמת לאמיתה ללא שמוא'נים; ומעשה שהיה — כך היה. ר' ראי המעשה להסתר. ספאת מר פריההשכל שבו.

פעם נסע וכא הרבי ר' בונם מפשיטא אל הצדיק רבי פישל' מסריקוב — ודלתו חדרו של הצדיק היו נעלוה על בעצה מנעולים. מה יש? רבי פישל' הת' לים החלקה נחושט, שלא יקבל עד שום יהודי ולא תחפל עבר שום יהודי. ועל כן ציווה על נאמני ביתו. לכל יניטו אליו שום אדם, איזה מבוקס שיהא.

באי כותו של הצדיק מסרי' קוב החלשכו בסודי'סודת. על אודות מה שהביא לסגירת דלתו של הצדיק.

כי הנה נכנס אליו לפני זמן מסה איש עני ואביון החובל מצולו וחקוהו ועקבותיו ללא תחבול נכר ור רחמינו של הצדיק והוא חסידו ענתו המפורסמת באינו האיש הנד המדוכא: לך וקה בהקדס "צעטלי" של האלמארי' (כרטיס' הגרלה), ובתה חסד ויחבר יצור לך לזכות כגורל. לא שעה האיש אסף את שארית פרומצווי ורשכ "צעטלי". ביוותו כמות שרכבת הצדיק מסריקוב לא תשוב רי' קס. אולם עבר מן הגרלה. ואי' חו. "צעטלי" לא וכן באמנת. בא' חזני המסוכדד לביתו של הצדיק, ושברונו נעשת עני יותר גדול מ' נשוא. הצדיק ר' פישל' עמנה מר שיקוע.

עני בן עניים היה התגורר ב' ביקחה דלה וישיבת. הביקה ה' זהו פירצה לכל הרוחות. הוא ה' זהו תקיעה בקברו של הגיטו. אל עבר השדות המרוחם, שום שם ב' עמטי. לא היה נכנס לגור בתו' בה. אבל ר' אייזיק — שאני, כי אין לו מפות לשלם שכר דירה הנוגה. ור' אייזיק העני והרד' בעל דמיון היה. ובעל חלומות. והנה לילה אחד ראה הוא בחלומו, כי שמו הוא להחשיך. ובחלומו רי' אה הכל בבורו ובמכירות מופ' לאה. נהג, הנה חזר המלכות אשר פראג הבריה, ולפני ארסון המלך, בקרבת'סמקס לשער הכ' ניטת אל תארסון המחרד לכך. נמצא נכר ושם פאחורי הגער טמון אוצר עצום. חבית מלאה צדידי רב. והוב נוצץ. והידיים קורצים ורומים אילו: הוא וקה אחרו! הוא, כי כל האוצר הגדול שלך הוא!

ו' אייזיק לבו ילך ויספר את חלומו! והוא אמננים ימלאו פיר הם שחוק. יענו לו בראשיהם: חלומות שוא יברדו! והחלומה, האם שוא יברדו! זה מספר לילות. שהחלים הנה של האוצר אינו מרשה מנה. לילה לילה החלום חזר על עצמו. ארסון המלכות עם הנשר, ומקום המכונה המסרי ייק עבר טמון האוצר הגדול ד' העצום.

מה יעשה ר' אייזיק בנו של ר' יעקב'ס? הוא שואל בנצנת וב' סוד שאלת חכם אבל חרב דמחא. והרב מיטיב בפסקותיו. כי על ר' אייזיק להסרית את עצמו ולגדור למוקדש על פראג, עד לתצר המלכות. עד לגשר שלפני ארסון המלך. והוא יוצא לדרך. נרד ר' נרד על שרכו רגליו בשערי ארסון הבריה. ובכבוד לפראג נכ' עט שפריחה נפשו סמנו, כי אך יבאו על לשע' המלכות ויספר להם על חלומותיו. ולוי ארסון המלך ניצטב ששחרת על איין לים יומם וליל. ור' אייזיק אינו יק' להחזיר במוחם של חסידיו.

חזון עם ישראל - בעבר, בהווה ולקראת העתיד (עם הדיון הראשוני בכנסת בנושא, החוקה למדינת ישראל)

מאת: הרב יצחק מאיר לוין ז"ל

החוקה של מדינת ישראל - נדרשת מעל לכל להיות "חוקה ישראלית" ולא "חוקה" של הגוים

— דיון על החוקה פירושו — דיון על האופי, המרחב והרוח המדינית המופתע בשם של החזון המדיני לא את המשל על העבר, הווה ומתקיים לעתיד. יותר מכן, זהו דיון על ההתקפות כדי לשמור על התחום של אחריותנו זה והשחרור להישגו טבעי, אך אם כבר החלטנו עליו, לא נתחכם סגנון.

השאלה המעניינת המעוררת ברוב שנגשים לדון על אודות החוקה היא: מהו כעצם שם ישראל? בשאלה זו קיימת שתי התקפות: אחת "אמיתית" לכל הגוים ביהדות ישראל, כלומר, קיימים שמים שונים המכונים בעולם, ואנו אחד מהם. נכונותם לא פחות ולא יותר.

התקפות השנייה אמיתית: אנו עם מיוחד, עם טבעי, עם השם, ואומנם בחובל בין שתי התקפות הללו נעוצה כל הבעיה.

אם נשאלים: מהו חזון החוקה? אנו עמים ישראלים, כל העמים יחד, או עמינו בלבד? אנו עמים ישראלים, כל העמים יחד, או עמינו בלבד? אנו עמים ישראלים, כל העמים יחד, או עמינו בלבד? אנו עמים ישראלים, כל העמים יחד, או עמינו בלבד?

החוקה היא המסמך המשפטי המבטיח את השלום והאחדות בין בני העם. היא היא המסמך המשפטי המבטיח את השלום והאחדות בין בני העם. היא היא המסמך המשפטי המבטיח את השלום והאחדות בין בני העם.

המונהיג בעצרת התקופה נשיא אגודת ישראל המלומד הרב יצחק מאיר לוין ז"ל

בשם היסטוריים, הפשוטים, הקטנים ליום לשעשה וזוהי כולו הריח זהו אדם רחב ומבין לא הוא כפאליטיקאי פוליטי.

ובכן מותר לשאול: האם לטעם כדאי היה כל הסבל, כל המלחמה והנזק, כל הקרבנות, רק בכדי שהיה לנו מדינה קטנה ככל הנחיצה והידע בכמה קטנים נחלקנו ואנו עדיין נתקלים במאשינו לטעור על עצמנו את המדינה עד כמה קשה לנו ליהנות על נשטריות מוחלטת בעולם זה המחולק לשיני גוים אדירים, ואם קשה הרבה בשהה שהסכסוך ביניהם הוא ערוך בנבול, מלחמת קרה, כמה קשה עלינו להתקיים כעם ברוב ש"הפרוץ חלילה מלחמה פה? אני שואל: האם אפשר כדאי כל הסבל הזה שבו נתגייסנו ויצד נתנסה, אך ורק לשמור תהא לנו מדינה קטנה? שלא תהיה נבדלת במאומה משרות העולם? רק כדי שנוכל ליהנות גם לעברית את התרבות של העמים אחרים?

לשם מה אנו נותקעים להאחז במדינתנו קטנה זו? העולם כולו נכסף לשמוע זהו בפיו של עם עתיקי-יומיון זה!

לא נבדל, ליום כך בכדי אין זה כדאי! אם זוהי האמיתות, הרי יש באמת לנסות: אולי מוטב שנתקיים לצדנו נפיל את עשייתנו כליה בדרך עזת העצמה הרוחניים וגיפורם בכל הקשורים?

לשם מה אנו כה התקשמים לומר? האם נבדל מן היום? האם נבדל מן המחר? האם נבדל מן העתיד? האם נבדל מן היום? האם נבדל מן המחר? האם נבדל מן העתיד?

התשובה היא: יש לנו בתור עם, ודוקה בארץ הזאת, אישית, אך בחיוב להבטיח מהו הישראלית הזה? עלינו להבטיח את קיומו כל לעצמנו, אך לא רק לעצמנו. אנחנו נכון שחלק גדול של העולם שינו אחרת, אך קיים חלק מאומות העולם, התייך פן זה מלחמה תבליט פוסקות הירואה כיצד העולם יתגבול והחלק בברדוק, והם מנעשים ומתחילים את הדרך להחלאת האנושות, והנה לעיניהם קם עם עתיקי-יומיון אחר, בארץ פלא נשאר קיים אחרי אלפים שנות לילה כעוד קאלה שרדפו אותה כבר יורד מהענין להם זה מכבר, והוא הקים לפניה את מדינתו, מדינת ארצות העולם המודרניות לראות כיצד עם זה משרת את חייו במדינתו!

ראינו שאנו איד בתקופת הראשון נה לשאור הכרית המדינה שירית היה עניינות עצומה בין בנינו אומות היה עולם הליקויים, והם הקשיבו בנינו שיקרנו מיוחדת לדבריהם של בנינו ישראל, בהסגל לטעור מה בפיו של עמינו המודרניים מפני "ההיסטוריה לה" והרשעה, אשר כוח הדין שלה הוא גדול פי כמה, אלה מפני הגוים שהם נשתייה בחובם שארית הם ריש אנושי, מביטים בראש של העולם זה צעד לקראת אבדוק, ואין ברירה להישיע, ככל שהתקנתה עולת לדעה "יחד נבמה" - הירדה האנושות לה' הוט עמיתה יותר, והו פראת, התרבות, והקדושה של אומות העולם, תצדו לחוד חובם של הגוים והם צאו הרבה שיק, מרשעה, אנושיות האחת והשנייה, וכך באים היתורים והעושים: והנה נהיה כלל הגוים!

ובאנו הישג המכני לעם? גם זאת אפשר לברר בקלות. כשנבואה את שפת התנ"ך (אם נתקדם כי מבינה התנ"ך) ולא רק בשל השפה המבט את תהליך ההתנהגות, לעם, לאוהב ש"החזון" הוא המכני, והוא המכני, וכך חלק מהמדינה לעם יצאנו ממצרים והלכנו אחרי ה' בסוף כל רצונו, הרי בנינו היתה הנחלת ה'! וישונו כל מהם שיהיו ואשר כל אשר דבר ה' נעשה, הם כלבנו את יקרות התקופה.

Podróż cadyła z Gócy Kałwarji do Palestyny.

הרב יצחק מאיר לוין תחת רבי נשיאה, שנתפחה אל האדמורי דגל ספר, ברובו לארץ-ישראל - צילום זה נעשה בחצות היום

כמה ז"ל נעלה הכפי האומה, וה' יסלוק ערדו! הנה הרוב של כל מה שהיה בסדר אלפיים השנים האחרונים, כחובו את מערכת היחסים המודרניים את כל שסוף היום, כל קובץ, יורה דעה - את דמות ה' הדין, שיק אדם לחבר, אכן הצדק - את מרית חיי המספחה, והארה חיים - את חיי היום יום והתגו ומשני ישראל, הפעלים את היתורים והתקופות בשם עילאית.

כמה נעלים ונשבים צוויי התורה - כמה אצילות וקדושה שרורות בחיי המספחה היהודית - כמה חובות וחובות השקפה היהודית כי "עולת חסד יבנה"

כמה נעלים ונשבים צוויי התורה - כמה אצילות וקדושה שרורות בחיי המספחה היהודית - כמה חובות וחובות השקפה היהודית כי "עולת חסד יבנה"

כמה נעלים ונשבים צוויי התורה - כמה אצילות וקדושה שרורות בחיי המספחה היהודית - כמה חובות וחובות השקפה היהודית כי "עולת חסד יבנה"

השקטם סבלי שנחלה לחקור את הכל מהיום ויבטיחם עד שבאצא את הדרך. נקבל דרך אחרים. ונלמד לא ידענו אנו.

בולקי עלה לשל בתיק משרד ה' טעו. הן ירוש השולם המדי גילה התענינות בכניסת סוציאליזם. ותי פרטט אלט מחקרים על נושא זה. הגנה לא המצא רעיונות נעלים יותר על סדה המדי. על אהבת ישראל. מסכי שהרבי מכלל בחתולה. עולם חסד יבנה. המיטע עולם זו האדם רת כי כל יסוד העולם הוא המדי. היא המיטע של העם היהודי בלבד. אישה המצא חוקה סוציאליזם שתואר יותר לאדם חוקה. מחוקת הנהגה: כי מהנה המבט בגאומי. כי זה היא מתנה לכניעה לפיכוח. לא כן: הנהגה אינה מלמדת כניעה אל אדם. אל תקרא חרות אלא חרות. כי האדם משועבד משעבד אל החו. מר. אל המאשה. הנהגה עזרה לא להעלות מעל כל זה ונסתב ביום השואלי המלכות. עמדת האדם וכוחות הדינים והן לרוב על סמי בית.

חזון הנביאים מהו? תדמיון בכל ספר התנ"ך ותוכחו, שכל הנביאים רואים אפשרות לקיומנו בארץ זו רק בתנאי שנשמור על חוקי התורה!

ואכן, אין נביאים לביור חוקה ליעד רדל אין נבטת הדרד אחרת אלא: חתה לעצמנו! שובה ישראל עד ה' אלוקיך.

אנו מרחיקים למצוא את עצמנו עליו השלוקי עצמנו את כל ידו. כל הנביאים נחזרו למקריהונו. צדק סוציאלי כן — אך שני מרחיק חזון הנביאים כן — אך שני מרחיק אים עצמם הניבו זאת. שני חזון התורה, כשנראה המדי עולה ארצה בראש עולי בבל הכרוי סיו. כהתרה ירשה. מברכים כאן על חזון הנביאים. אים אך ים לכוני שכל הנביאים ללא יבא מן הכלל. מדיניות כי יש ישראל יוכל למסור על קיומו רק אם ישמור על תורה זו. והמבנה הוא קיום מצות כפועל. הרמזים בכל ספר התנ"ך. המבוא כי הנביאים רואים אפשרות לקיומנו בארץ זו רק בתנאי שנשמור על התורה.

המבנה ערין לא חילוף מאתנו. ערין מבנה המדי אינו כמות. ערין דוקטרינא מיוחדת כל גלגול מ אנו לא המבט אשר השגנו. קונטרס לציוד מליטות עלולות להתפתח כן עריות. אכן ליעד מה ידו יעו אנו עריות. מבני קשיים נכסלים עצי סיס אשר בדרך הנבט אין לראות כיצד נגבר עליהם. אנו יודעים א"כ שאו שיד הויסנה עליהם המדין ליותר בעניניהם. כשם שהיה עמו בכל תקופת הגלות ובתקופת המדין לאה האחרונה. אנו היהודים המדין מאמיני כי רק באם נשמור על צווי התורה נכלל התקיים בארץ זו. ולא אחרת. זהו אמונתנו המוסרית. המבט בספר על הכוח בחתה ובנביאים. ושומרת את כל חזקתה ואת כל משפט ועשייה אוחה ולא קחא אתכם המדין אשר אני מבין אתכם

שהם לשבת בה. — אם בחוקתי חלקו את מצותי חסדו ועשייה אחרים — ונתתי בנפשיכם כמות עני השדה יתו שרין — נתתי שלום ב' ארץ ושכנתם ואין מרחיק. ההרות היתה מלאה חרות מבני החתיה. אנו משוכנעים כי כל החרות הם העשן אחר. והסורים פעם ישי ראל מכל כמסך שנות מלחמה. אשר רבינו ישיאם על המדינת ילידי המדי. יסורים אלה ביה עם גילוי ספריו. והמדינה המלכה ואהבת ישי ראל אשר הושב היה גילה סוף. כל זה יסורים את התק לטובה. אך אין מסוכן על העם, אין לבטח בזה. ר' רבה המנה לקיומנו. ונקבל חוקה אשר לא תהנה ויקחנה חוקה ישראל קיימת כבר זה אלפי שנים. ואין לנו צורך בחוקיך.

אין אתם מוכרים מסמכים את אופיה של האומה הישראלית — כרונם שהרבי נועץ ליהודים! האמונה אין כל יהודים!

וכאשר אוד המהותיים הובנו חוקה דרטי"ם שומר ומדי: בחוקך חוקה. וראו דעות ששם אתה ולא ידו ידוע כל בני החתיה.

אז יש שאלו ויש המידי: אין אתם מכירים ערין את אופיו של העם היהודי! העם היהודי עובד להללים עם הרבה דברים. אך כרונם שהרבי טבע ליהודים אמונתו. אין הוא יודע כל יהודים!

נשיא אגודת ישראל העולמית, הרב יצחק מאיר לויין, פגש הנהגותיו בעיר הונגריה בירושלים — בתמונה נראים על ידו: האדון מציבין זעלי, הרב דוד יצחק לויין ז"ל, הרב סשה פרש, הרב בני-א יעקבסון

היהודי לא ידו. אשר מלמדת נרדף אתי כאלפים מבני גליות. את די מכל יסורים אין למצוא ברוך מתם אצל סוף אדם בנשים. חרדנו לקראת הנביאים. בנישית אחרי זה שבת קצתו ערין כל המדיים בכך החרות — עד המדינה תראה וצויה על המדינה יהודה ארשה. חרדנו לארצנו. ויתכן כי גם ב' יסוין זה עליו לפחד כאן דוקא. יתכן כי סאת הסורים על עם ישי ראל ערין לא המלכה עלינו עוד למבוי — אנו ואנו: — אשר כל הגליות אצל היםים עם שהתבטא פעם באופן נוקד רדו נחן כיונבנים. ודל' להניח ולחזק: הרב לא יעלה אתי.

דברים היוצאים מן הלב - נכנסים ללב" (הערות בשולי הגאון ההיסטוריון הזה)

(א) עושים נפשות לצדיקים. דברים הם זכרתי כם — אשר חז"ל. לייבך יאה ונאה בשעה שאנו באים להלכות שוב את זכרו של המנהיג הבחתי נשכח המנהיג בתקופת המסורת והמסורת. לחזון אל. באר סוף חז"ל. זה של נאומיו המדיניים והמדיניים של המנהיג הדגול והגאון בחסד הרב יצחק מאיר לויין ז"ל.

עם קריאת הגאון הזה. המסעיר והמרתק באחד — שהושפע בכנסת הראשונה ברין המחיתה בשאלה השוקה. ביום כ"ז אדר תשי"ג — מהבקשות כמה הערות כוללות:

(א) בחירות משתנו ונימוקי המבושם כל לב באמונתם של הרב י. לויין. זה היה ידוע. שכל פעם שנבחר אגודת ישראל היה מתייבב על רבת הכנסת הגיעו כמריצה לתור אולם הדינים כיס מחבריהם על מנה להקשים לרבריו זו חזבנים להובת אש. ולא חבריהם הכנסת מן המדינה בלבד. כי רבים מהמדי הממשלה. וכן ראשי המדינה עת הוללות היו נמשכים להאזין לרבריו. זה והשמע — על אף כל משקל המסורת — "עבר" גות בחירות מירבית ובניסוחים שקלוקים כמי שתורה חז"ל על עצמת גוה העשפתים של "דברים היוצאים מן הלב".

(ב) המבט ההיסטורי, השואב מן הכפר, המקיף

רסיסים מתוך מערכות ימים

בחצור הגלילית: משבחים את „החסידיים החלוצים" ובבני-ברק: שורפים בריונים השטריימ"לין שלהם!

לעיתים נדירות נרשם בחיי האיבור הישראלי שילוב סוד ומסתור סבות של אירועים המפורדים מהשבת נוגת — כפי שזה החלים לאחרונה. המב וצניג את האירועים החלוצי הקצור מתוך מיצוי משפחתם המפרי והצפירי.

שני אירועים אפלים שהתרחשו בקיבוץ-סן זה מעקבת זה ויתכן אפילו לומר זה בצמרות ליה. הנובעים לאומיים: גרמטוני

כי הגה בליון "רבר" מיום א' אלול ורשיע סקרת אחרת ורשיעה על אודות. החמורים החלוצים" שהתארגנו לקום ליישב את הגליל ולקיים קריב הסידות בתצור הגלילית — וידוע. כי הישגה האה בתצורה רצאה מתוככי בני-ברק החסידיים:

המלחמה היום בריון סבה-קודש מ' שטייטס ב' אלול. המבט בני-ברק החסידיים-הסידית לירדה של התבטלות פרוצה סעד נכסיות חלונות של יתרויים שטריי אמונה. ומבטיחה אלו לא באו על כשקונו עד שערבו מורה פוסכית ספיר. אויסידיוסיה לשם סריפת שטריימלין!

וכן נערץ. עמדת סוד ומלוחים כונו זה בין שני האירועים: בחצור הגלילית — משבחים בולם את מפעלם של החסידיים החלוצים! אשר היו הראשונים להתפרר למעשה רב של "יהוד הגליל" ולהחיות לרך ולתנועה ציבורית להתחיל גלילי!

ובבני-ברק — מפגינים בריונים חילוניים את כוחם בארגון "מירת" של מבטיות הלל שכח במרמחה והם שורפים חונגת פראית לשרוף את השטריימלין. המסמכים בצנייהם את. כוחה של החסידיים! ואם יעלה מישהו לפסוד על רגל אחת על התקלל הנפשי. בן שני האירועים — דיו לרבינו נאורה מרדט ברכה. שנחמטתה מבטיות מסעם שריות בני-ברק. למבוי הניגה הנכסיות של הקריה החסידיים בתצור הגלילית. היות שכל הדינים של עליה חלוצים זו. סן העיר אל הסמי" המב חושבים ותיקים של בני-ברק.

גילוי א' חלום ביעותים בבני-ברק: חיננה מומבית של בערת שטריימלין, "מסביב למדורה"

האם זה חלום ביעותים? אדרבא. יסוקים כן-אדם המרילם והמייסגתן שידרין לעצמו ספין חיות אפטיני כסול ומסוכל סבות:

(א) שתארגון "חיננא" מומבית לשרוף שטריימלין, המפוקולים כאונו וסמל של המסורת החסידיים, (ב) שהייגט זו ייערד כבוונה ודונית, לשם קנסור ולפניעה בשלומי אמוני ישראל דוקא בליל שבת קודש; (ג) ושחיגא זו מטעם צעירים מופקדים מבני ישראל הקמים לבטוח בכל קדושי ישראל תהיגן דוקא בתוככי בני-ברק, עיר השבת ועיר החסידיים.

האם חזי החרחשות שבמציאות? האם זה אל נבון מפעל שוחה ואן זו ברוחא שהטעא עליידי אפי' זרין?

האם זה היאיר העובדות ואן זה. סיפור טעני' שסוברק בחתונה השירוד הערביית?

ביום א' לסדר כי תגא ו' חודש אלול שנת תש"ל חמישי דיווחים מסודרים בניגא זה בכל העמנות הישראלית — סבת ונתיק היאיר התרחקות מתוך המסאך השטאליני. על המסמר דוקא:

בקטטה המונות שפרצה בליל-שבע בין הרדים ולא-חרדים בצומת המריבה בבני-ברק — נפעלו 11 חרדים 3 מחם באורה בניגוני, שאושמו במרכז הרמא" על שם "שיבא" בתל-השומר".

זו המצית היחידה — וכחון מרדט העובדות:

סמך לחצות התאספו עשרות חרדים בצומת רחובות השומר-בני-יעקבא וניסו לחסום את תנועת כלי-הרכב. שני שטייטס שציבבו במסוקם בקצו מתחייבים להתפור. חתת זאת הם ידלו אבנים במסביות נשטפו ובעזרת שטייטסיהם. חתת זאת הם התאספו. מתאם הגיעו לקסום עשרות צעירים חילוניים משכונות העיר ותבעו מהחרדים לעזוב את הצומת לאלתר. המרדים סירבו. התלחשו הרוחות. הגיעו צעירים חילוניים נוספים מהשכונות: חז"ל. שרה. בעלי-מלאכה. מרדט כ"ץ ואף מהעירה הסמוכה בבנת שמואל.

עד מרה התפתחה תגרה גדולה... החרדים שהוכו קשות. נסוגו לטכונה החרדית הסמוכה זכרון סאיר... מיד, הגיעו למקום כוחות מוגברים של אנשי משטרה. שמר הגבול זבג אמבולנטים. החרדים אספו את הצעירים קל מקרב הכרייהם. ואילו 3 חרדים אחרים שנפצעו קשה. הוחסו לביית-החולים. "שיבא". משם נמסר. שיצאו ספלי סכנה. אך יודקטי לאיטפון".

אחר כך ערכו חילוניים מבני-ברק ומבנת שמואל מסיבה. מסביב למדורה" — הם הלכו באש 3 שטריימלים וקטפות שהשאירו החרדים בצומת בעת החגיגה" —

התקטנו במיוחד. ירדה עניני' זה בניגונו של. על המסמר" — ולא כאנונו את היאיר התרחשות מתוך העמנים ההיחיי בארץ — על מנת להניח את המארע המודע כאין כדומתו על פי עדהם של רובידי השנה החילוני. אם כי. היארד יב"ח מראה בעליו שהמבנה למב"י. לא-סאונת" הוא. צילנית" מבחינת הנויות העורר כלם המיגרת הסודות.

המיהה ספיר אחר — היא מחייתת לאופיה של איה. קסמה המונית. אין אפילו לחבין. קסמה" רצינית בין שני גרדים. ואפי' בחתאם לאחתי "תיאר" שני הגרדים התבטבו בדיקת אבנים. ואילו התוצאה המופתית היתה. סל 11 הנפצעים נבנו סבין חרדיים וסן העד שזכנו לא היה אף נפגע אחר 11 המיהה מספר שתיים — זהו קטורה אל קטרה הבחתי-בירוד. מתוכן המתאם היעירי הצעירים החילוניים!

אם אכן הפעשה פרוצה בעת די מאורחה בליל שבת. ואילו ספמיים מרדטס כדוים שהחילוניים זרפו לארוחאק מהסיוכונים הקרובים לצומת כונו סיטון שז"ל ישרה. אלא העניעו. ספמיים" מהסמנות הסמנות כעצה שטיני של בני-ברק כרומט פרדט כ"ץ. ואפילו סקית סמאל" — הרי זאת אחרת

אלה הבריונים „שורפי השטריימלי", כלום טעמו מימיהם טעמה של שבת קודש! זה הציור מאת הצייר המפורסד רבינו שמואל משה סקודות, השנה, יום מנוחה ועונג

שקית זו, מבצעי הרכיב בדיקה נרחב ביותר ולכן התוצאות של המעטת
 היו כפי שחזו!
 תחילת מספר שלוש — היא קטורה למצנת אותה, מסיבה מבדילה
 מהחלטה מסוימת לדוריה!
 אבל מהתבוננות חזרה קמפני מדי של המסיבה האחר, הוא אינו
 מסרב אם זו גם הייתה מסיבה מאולתרת או שמה היא הוכנה מחוליה ומלבד
 זאת אין אף מלה על אישית המותרת של זו, מכיוון שכמה הנראים נזכרים
 בתוך הרכיב נבחר — והסיבה הזאת, שלאחר הנהיגה, מסביל לשיפוט
 והחלטה כמה הצדק מסבילי ממשל "הצדק" — כדוגמה לשיפוט
 וקאמפני, עם זאת שלא מסוימת ומאשרת כנראה פחות — מכיון שה
 לא מתקבל על דעת שהחידים המסיבה השאירו את המשיגים ו"ח"
 קאמפני, עליהם יותר הניגו לנהיגה, שאחרי "שלי" נלקח החלטת בנות
 לאור שהחידים, הוכיח קטנה" (בתאום להיארח הכתוב)
 לא ידעו עליו כלל הפצאות כל מי שינה מהמספר אר"ק על
 כסאן שנים, על המספר — אשר התקפסו האגרידיה העקרונית ידועה
 לכל — להקים את המסקנה ההחלטית, כי מה שארבע באוה לליטבה
 לנצח לנצח! לאחראי, מסבילי מדרדרי אינו אלא "מגורם" מיושן,
 שלא פרץ בעיניו דרימה אלא שחוקן והוכן במדויק,
 ואין צורך להרחיק לכת בוישטי אחר, הנא למדיע — היה למחלת
 חיים בנולד של יום ב' ד' אלו, המערה ידועה אפיניתי כמו במחלת נרחבה
 באוה בשאר, על המספר! לאמר!
 תחיים בניבריק מכינים תשובה ליגורם שחללו בנו כיוונים
 חילוניים! — במהלך ההתרחשויות נצטוו חרדים, הושחתו יריעה
 של דידות (הדריה) והעלו באש שרייטליים וקמפני!
 התחנן כל הקנה הסובלני של היטוב המאורגן מטיפ מודיע:
 כתב תחיים מוסר, שהחידים של בניבריק מהכוננים לאורן המנהג
 רבנות במחאה של מה שהם מכינים, המפורסם המאורגן שחוללו בלי
 שבת קבוצות של כיוונים בני העיריבה הרבה בעיר, החידים ודרשו
 מהממשלה למגור לאחור את צומת העיריבה בעיר, החידים ודרשו
 מה כירי שאף המסאן של החידים האגרידיים העיוניים אשר יכול
 להתחנן לצעזע חזקין שהמורכב במגורם!

עירית

בני ברק

לחלוצי הישוב התורני והחסידי בחצור הגלילית
 מיטיב הברכות
 מעיר התורה והחסידי
 יהו רצון וקבלת יחיד במינו המלא העילון היה למגדור
 יהודי ורוחם לטובת מלה
 עליו והצלחה

ישראל גוטליב
 ראש העיריה

ומסתנה!
 לקח ב' — אם גם את, התיבא" של המספר השטרליין ודרימה
 לתוך המס, מסבילי מדרדרי של חילול שבת המני הודני, אין להסביר
 בהתקשרות קמפני, כי פארו חוקן המוראיים לעששים מפלים אלה נמצאים
 גם אצות המהדרות מפעילי המורג!
 לק ב' — קבוצת החלמיים החסידיים בניבריק, נלחמים כפי המסביר
 לא רק כנגד השבת וכנגד החידים כי גם נגד המספרים השחודה
 בעיריבה שהיא, המסאק יחד מרי טוהם לצד החידים בכל המולוס
 העיריבה של ארזות צומת העיריבה.
 המעשרה בראי — האם "קורדי" שלה, האם התנהגות הכללית שלה
 בכל שנות קיום המדינה, אמה עמדה ההתחננות לכל סוגי התגשיות
 והתחשיות, על דעת הנהיגה הדיוו המפורסמת, האם המעלה הניזון רב'
 השנים של המעשרה אכן נזמן ביום, להעיד בה, שהיא אחרת את החידים?
 כל מי שיצא לבחון את קודות המאבק המפלים למען הצלה המבטח
 עיניו מדינה במדינת ישראל, יגיע למסקנות המובנות בחיול.
 הוא אמנם זה נזמן שבינונו זה של מלחמת השבת כלב לבד של בני
 ברק וחרידות המעשרה מתגובה במתקפת — הרי דווקא עובדה זו קובעת
 מעידה על כמה צודק לאור הפצאות האובייקטיביות והיחודה האמנה
 בכני ברק במאבק להצלה השבת.

גילוי ג'
 מהו אחוז החילוניים בניבריק? בכל אופן היוון המובהק
 של נידול האוכלוסייה הוא לטובת החידים

ואשר לפצאות האובייקטיביות — כדאי אולי להתייחס באופן מעטני
 איאלו עובדות שעלנו ככתבה מצוינת (ובלתי-אומרת כלל כלפי החידות
 המסורתיים) של, הארץ, מוסף שבועי (סיום כ"ד אב),
 סתור דברי יצחק שיער של ראשי העיר החידים, מאלף במיוחד להוכיח את
 דבריו של הרב יצחק מאיר, מ"פ ראש העיריה, כפי שניסחם בעתון החילוני:
 בבניבריק קיים, סטאטוס קבו", בכל מקום שמתחננת רוב דתי
 — סגורים רחובות (להנצחה בשבתות), מסבילי שלא קיים רוב דתי
 — נחנים לאחרים לחיות את חייהם, לא אמרים לא הכבישים הרמטות
 מסורתי, "צדא" כלשהו, מסבילי המסורתי, (בצומת רחובות רבי
 עקיבא — השומר) יש כיום קרוב אלפיניים משפחות דתייה, ואילו
 כשיכון "שרת" בדקנו ומצאנו שיש בסך הכל 28 כלי-רכב, האם למען
 28 משפחות חילוניות צריך לפגוע באלימים משפחות של שומרי שבת
 מסבילי בו? אנושי דתיים! המעלה הוא רק של אנשי שיכון בניבריק,
 שכן של מוסר מצעץ המורג (המסורתי) בניבריק, זה דוד מות
 מוסר, הארץ, כי עד 40 אחוז מהשני תיעו של חילוניים, נופעה את נראה
 לחלוטין אחרת המרכול של זה יוצאל נוסלים, ראש עיריבה בניבריק, כי
 המורג לכל היותר, בעשית החידים של אנשי שיכון בניבריק, כי
 בניבריק!

אבל לנבוע את תוכן הצביעות של המעטת הפציות בניבריק —
 ויברר באורה חודר בורר כי, התחארו" של מוסר, המסורתיים אין לה
 על מה להתבסס, לרישית המסורתיים כי שילחה נציגים מועצת העירייה —
 זה מהוה עירייה (20) אחוז מתוך הרכיב הכול של 15 חברי העירייה —
 זאת ברור, שאין לרואה את כל החידים עובד רישית המסורתיים בניבריק
 כחילוניים, מיום עם כמה שמתחננות חילוניות מקטינים בחיפה ודגים
 מהכני המסורתיים וראים את צעם בורר, מסורתיים, בפרט אלה מבין
 עזות המורה.

בכל אופן אין כל שסק, לאו הולך כיוון ההתפתחות לעמוד — כי המסורת
 של המכתב של, הארץ" מדינה בעמדה עובדה מברעת זו!
 כל, אישית שדירה באחה הסובלות החילוניות מוצעת למסרה — קדשנים
 עליה חרדים, מפציעים למסר יותר ספק פאשר קנה חילוני, שנת החידים
 שאין כיום שכינה בניבריק שאין בה דתיים — נכונה, נהגות החיות
 לעיר-התורה המפספסת לכל קבו בניבריק, שהנה המערה הברולה בפנינה
 גלילית.
 לטובת מצאינה זו, שהאוכלוסייה הדתית בניבריק גדלה הולכת סובן,
 שאף במאן חילוני, כמו, הארץ" אינו יכול להישאר אדים התחננו של הרב
 יצחק מאיר!
 אנתנו רוצים לנהל את המאבק בצורה ציבורית, חוקית ומסורתי.
 אם נעשה (של מסירת הכרעה להנצחה בשבתות) לא יסודר בעתיד
 הקרוב, האורגן עצרה המילה המובנת ברחובות בניבריק, ואני מניח
 שישתחפו בה כשלושים אלף איש! כל יהודי דתי ישתתף בצורה
 הזאת, שתבטיח את הכאב והזעם בשל החילוני השבת בתוך בניבריק,
 עיר התורה! כל השנים המסורתיים בניבריק על על היותה סוב (עם
 כל חוגי האוכלוסייה), וגם נעשו או מקוים להגיע לכך, שרובם
 השומר יסגרו, ככלי שאלו אחר י"סבץ מתוך צורך להצלה, "השומר"
 קאמפני" שפעילים במיוחד בשבת על מנת לפגוע בדרישות שומרי
 השבת?

ועוד הערה אפיניתי נשפחה מס' — כפי שניסר, הארץ:
 — אולי נשגת את עם הרוב, "השומר" ונקד לו רוב, שטרדי שבת!
 בתוך יורד ונהגות השבת בניבריק יש לו המסכת למעט זאת! —
 וזה אכן נקודת-המועד בכל המערכה הלהתפתח למען השבת בניבריק,
 ואין מסק, שהמעשרה מודעת לטובת זה שטרדי בניבריק.
 אולי נשגת את עם הרוב, "השומר" ונקד לו רוב, שטרדי שבת!
 בתוך יורד ונהגות השבת בניבריק יש לו המסכת למעט זאת! —
 וזה אכן נקודת-המועד בכל המערכה הלהתפתח למען השבת בניבריק,
 ואין מסק, שהמעשרה מודעת לטובת זה שטרדי בניבריק.
 וכאן נקודת ההתקשרות שלהם עם המעשרה, כי המעשרה בחנה את
 המצאינה כמדינה שרעה, ולכן היא מציגה לעיניהם החילוניים — אשר מספרם
 דווקא יותר ומצטמצם באורה שיכתי, שהם ימשיכו להגביל את התנהגות שבתות
 ולהתחשט בכבישים עופפים, מבלי לעבור בצומת רבי עקיבא, אשר בו
 מוכיחים המצאן שאלו של יחזיק המצב האובייקטיבי בניבריק מוסבילי
 בכל אתר המעשרה המסיים את חזקה דעתה — זה מה שהעיר נציג-מסר
 מוסרם, מסר כחון דן במוני נציג, הארץ:
 לנכוח המצאינה של הגדלת האוכלוסייה החרדית ברמת ארזן,
 ובגלילות הנהגות ברחוב השומר שבתות ובחוגים — לא תהיה פגיעה
 בציביות בניבריק חילוניות במסירת הקטע שבין צומת עקיבא-צדנה,
 לכן מציעה המעשרה מסירה חוקית של חלק מתקטע חוד מתוך הליפה
 להגיע לשכונות (החילוניות) דרך רחוב צדנה רחוב "שרת" —
 וזה, אישא צמרת המעשרה, ומה, המעשרה" של אחר קצמן לחטיב
 חילוניים מסיימן שרת, המסיים לעצמה את כל הכיוונים וכל אנשי
 הגיסול התחנני" סתרי-השוליים שבשבתות קמפני?

גילוי ד'
 ומה פעל חיל החלוצי של חסידי בניבריק, שיצאו להקים
 קררה חסידיים בגליל? — אכן, התמונה מורשט למדו

רביי המסיימה האלה אל אותם חובשי השטרליין בניבריק, מתיכן הם
 ינסיים ונזונים! האם זה נכון, שגם כמה מבין נציגי המסורתיים אנשי
 "השער" דביקי כחידק העגנה הזאת — העניו מצביע ומאוכזר פי מה.
 חובשי השטרליין בניבריק — בהם נבאין לרישית של סבס המסאן
 המסורתיים ורשימי, (מיים א' אלויל) מביקורו האחרון בחצור הגלילית
 כפי שמתאר החת הבורחת, חסידיים בחלוצים!
 הרהרתי בלב — כוחות הוא — בצעם צודק יהודי זה, אנו
 סרבים לדבר על אוכלוס הגליל, והנה דווקא חסידו גור קמו ועלו
 לחצור הגלילית, הם ולא אנשי, גוש אמינים, הם ולא חניכי הגנועה
 נערי חלוציות חילוניות!
 כלב, "דבר" לא מסורתי את התרשפותו החיובית אף את התרשפותו
 המפוקה מתרשפותו, עם, קבוצת החלוצי של הקרית המסורתיים בחצור
 הגלילית, אשר ערערו-היודו שלה צפה התחבט בניבריק, הוא מצב
 המורג לכל היותר, מן הנקודות החלילית של יהוד הגליל חו סו החז'
 המיועד לפען חיוקה החיסנה של עירייה, מיתח, זה, ששפת העיר.
 פשוטא שאין, זה הם המניעים המסיים, שרובנו את החסידיים לעזב
 י"ן מסבילי, הנהגה מסוכסח בניבריק ולהפסיק לחצור גלילית הנהיגה!
 — השוכנים ויהיה נהרגת!
 אהבת הארץ, ישוב הארץ, יהוד הגליל, מסירה מצות וקדושה
 השבת, עירייה אוירית בריאת לחונן ולידם ברזח התורה, יציאה סו
 המפתח העירוני החיסה לבסוף — נימוקים חסידים.
 מסבילי — מציון כתב, "דבר" — שגם בניבריק יש בעיות של
 חילול שבת וצפיפות מגוריים.
 נוסף נוסף — אשר יע לו משקל רב במחנה הבורחה, היה הוא רשם
 משי החלוצים החסידיים שעלו לגליל!

— זה הרצון לעזור לעירייה פוחת, עירייה של עולים, כבר קשרנו
 נקבעו ואמרו אנשי הקרית המסורתיים — קשרים עם אנשי חצור
 גוש אמינים בעירייה, נשתחף בעצבות ציבוריות ובשתדל לחנך
 ולהשפיע בטובן הסוב החיובי ואילו גם לקרב את שכנינו למסורת
 ולתורה, נשמור על עצמאות הקרית ועל הוועד העצמאי שלנו, כמו
 שנוהג במדינת ישראל, אך נהיה שותפים במצעה המקומית של חצור
 הגלילית.
 לשם המהסת גישה חובנית זו מביא המכתב של, "דבר" מיוסר קפו
 ואשיני זה!

יום אחד ראה אחד החובשים החישיים קבוצת ילדים מחצור
 הגלילית, כשהם משחקים עם ילדי, החישיים" (כפי שהם נקראים
 בהם), והוא שאל את הילדים, למה הם אינם משחקים עיירה שלהם?
 ענו לו הילדים: "הילדים הם לבים יותר, הם לא מריצים ולא
 נורקים אבנים" —
 מסייבם ביקורו בקרית המסורתיים המכתב אינו מוסס כלהביע רגשי הערכה
 צפוקה על מה שראה וישע, הכיר החובשן!
 הרושם הכללי הוא, שחברו, קבוצת החלוצי של חסידו גור
 בקרית הם אנשיים רציניים, אנשי עבודה אוירואליטיים, שכן אם גם
 התכחשו להם הנאי ידור נאמתיים ונחיים בקרית המסורתיים בחצור
 הגלילית יש צורך באמנה ובאומץ לב, כדי לענוב מקום מרישט מוסר
 ובטוח, בית איתן ומסורתי ולעקור לו הגליל הרחוב הנהיגה" —
 במוסר כוח חרדים אנשי הקרית המסורתיים, הם אנשי עבודה ואדיאטיים
 אלה חובשי השטרליין, כמו לק הפצאות הנהיגה המהרשפת בגליל, ואילו
 בניבריק קמו אנשי ההתחדות ומארגנים פעילות מפורז בארזם הנהיגים.
 לעודו הניגות ולחיון את השטרליין שלהם, הייחוד!
 המסורתיים המנושית החילוניות בניבריק במצא זה אי מכל בפת הכנסה,
 הנהיגה חזקה למסר חוסס הנהיגה יזי, הרב שילפה לרוינן, והנהפסס מסעם
 כל הפעיות החיות וכן מספר מסויים של חבוי סתם הלידס כבנות.
 מביינן והבסס סריהתחבובת הלהיגור באוהן חודף למען הסודות ציבית
 הנהיגה בשבתות: — מי שנתקבל לעשות זאת עיי מסייבת של ראשי
 עירייה בניבריק הנהיגה: כל ישראל נוסלים, הרב יצחק מאיר וסר שמואל
 יעניבר, המצאן העיריבה מסך האלה, אבל דווקא כמה מן אותם, הגליליים
 העדידים" שמהלך המאבק היה ראויים להישות לב.

זכור את יום השבת לקדושי' — זוהי תכליתה של
 מלחמת-הקודש

עיר רבי-השגתה זה סתת ציור יהודי מבריק, אילית שור, שאף
 לחמשת את עבתיקודש כוסידימוסד של הנהיגות

יום הבשורה: ט"ו מנחם אב, תשל"ו

הסבר לתמונות (מימין - לשמאל):

- (א) המון רב מנחם אברהם, ראש ישיבת "שפת אמת" ויו"ר מרכז אגודת ישראל בארץ ישראל נשא את נאום הנכונה ביום הנכונה הקרוב החסידי, לאחר שערך הנחלת הקריה הרב אשר ניהויו פתח את התענה רבת המשתתפים.
- (ב) שולחן השיאונות בחנינת הנכונה הבית - במרכז התמונה: המאון דב"ס אברהם, ער השיכון, ח"כ הרב יהודה מאיר אברמוביץ - סגן ראש עיריית הלאומי, ראש המועצה המקומית בחצור סר כלטון, סר שכנא ותום - סמנ"ל משרד הפנים, נכ"מ המועצות זכ"ר.
- (ג) חנינת הנשך הקדושה - ועל חצור בעבר, ראה בספר יהושע סר"ק י"א.
- (ד) טבט אחותיות - לפני 3 שנים כאשר, הקריה החסידי' חיוורת קוסד של שופטים ותכניות.
- (ה) זו הקיפה שלהם! - קבוצת ילדים שבני המתיישבים הראשונים בקריה החסידי' נסעה סביבים על הבנינים המפוארים מסביבם.

יום בשורה למען „יהוד הגליל”-תרתי משמע

עם החגיגה המפוארת של חנוכת הקריה החסידי' בחצור - נפתח דף חדש בכיבוש הגליל

קריה חסידי' חצור הגלילית

כו היכי דשתלו לי אבהתי
אנא נמי אישתלו לבראי
תענית כ"ג

הגאון רבי מאיר שמחה הכהן מדווינסק

הוא המורה והוא המשיב לכל בני הגולה - העידו עליו אנשי הדור אהרן סורסקי

הגאון ר' מאיר שמחה אשר 40 שנה יושב על כס הרבנות מדווינסק

אמיתיה של תורה
רבי מאיר שמחה מדווינסק, מחבר ספרי "אור שמח" על הרמב"ם והפוסק המובהק של הדורה, היה יותר מיושב שנים וזה ששמו בארץ-ישראל מיוסי וזו היה חוסס יריבה בלבן המקובל, וארבעים שנה ששם את ישראל ב' וקצו עשרים ושש שנה תורתה, אבל שמו הלך לפניו בכל יריבה ליטא.

מבחינו של רבי מאיר שמחה וזו עבודתו מהל לפה מאן כמו רבי אהרן פון קטלר, לרובם, דעה אחת: "בני המדינה מוכתקו שלו, ומאן הוסיף ספר לו הנדרה, אור שמח" והפך לנגב ברזל בעולם וישיבתו, רבי חיים לייב שטיין, המסכן הירדני ריש"מ ביהמ"ד בישיבת שלו בארץ-ישראל, מטיב הקדו"ה להספר, משני ברוך" שחיבר דודו רבי נחמן צבי גענזבורג נאבדי יאנו בה (בנישא אנהיה הרבנים דליבא למרי המוחה) כי ששם בעצמו שר הדור שקצו סוף של ידיו של רבי מאיר שמחה את הישיבה הבא:

יש אהו ברו חרב דרגאנה אל רבו בדווינסק ומאנו קרוי כמסחה דודי לה שחוקק לידע לכמחה סה זו עזותה מה לו רבי מאיר שמחה: "גר דמי לפני ששם קול, בחיותו עסקו בכמיתב חידוש לגואי דקדושים" אראה בחילוי המכוס דקדושים ב' הירבה דיקק קולו המכוסל ויסע הלמאי און קולו המכוסל ויסע ידעו לרוב אמיתיה של הדורה, והנה קע תרבה"א מסקס מוסיבו ויקרא: לא נכחן דרבה"א הלא בדווינסק חזרו יושב לו עשרים רבי מאיר שמחה ר' מיטב לפי שניצא דקדושים יותר ממני, מרש' אלקימות' וכאשר הקיר עזר ששנה הנה אוכזב מיטב כל שרטי הלום, און ישיבו כי הפרשיה שרטי אהו יעובד.

בניין הקמפוס
רבי מאיר שמחה נולד בשנת תרי"ב בעיירה המדינית, פלר וילנא לאביו הרב המפורסם רבי שמעון קלינר, שבו נולדו התורפים מרת אסתר, האהבת בניו של הגאון המפורסם, בדורו, רבי הנהיה חבון מוילקובסק, המלחין הרבי ר' יחזקאל ארישין נאבדי רובע, הוא העניק למדרשו והבדלה לבן אהו כי יששכר ברובנות, והתפרנס ממסרה.

האב רבי מאיר שמחה מליא בעטו חבד רדיון מקור כמסור, בשש חב' מה' מרשה אחרי, הכתוב אושר, כי אהו לא התעורר הלא עשן אביו ה' אור שמח" וירבה והמסך הארץ, ולא הקיא אהו כמסאנא אחרת, ורשי"מ כמאר: שאל על שולח כמיעי אלא דבר ממנה, שאון שולח כמיעי אלא מקראו, כי ארץ ישראל אינה מקימה

ללמוד לילות שלמים וארוכים, כעדות חזונו, בעמידה על רגליו וסודו שחוק במרסס, נמנו נמנו לבוא אתו בדברים, לבנות להסיע עליו ולכ' נעו בדעת חזרו הרמב"ם פרי יעד' זה לו רבי ישראל מליטא - ולמשיך זה לו ששם ערבו למתו יוסף ז'ו, מי שנתפסם שר לאהרן סוף לו, המבא כמלה, לכא"פ, שישו על רבי מאיר שמחה, וזהו כמצינו קודם לפסוק ישי.

רבי שמחה יוסף שיה כמוני יער קיס רבי' ששקל, הלכות חתומה ר' הקדושים ששכנים, לשה רואי לכל יעדו - למסדהם בלל - ל' לחיות נאמר ללימוד המסר, רב, רבי מאיר שמחה ויבא את מחת בית ה' כמסך כשרם גמר לומר אכסניה ואי רח"ל למסדהם אלל בעל-בתיים שנים עורב כל העצמים שבוטנו לשיק.

אבנו, באומה חרם, כאשר אהרן מסדעריה שאל אהו כבוד שרת: מסה הוא מתפלל? חייך רבי מאיר שמחה הטיב: מאן דרביה חיי יתוב מוויני, כמחוק טחחון לזונתו ורובתו חיה, המכירה טחחן לביהם... ורובתו נהון להפסיק חיי רבי' בחיותו שפדיו עמנו על ששם גריסטיקס, פדיו עמנו על השוללים את שיטת המוסר, אשר ה' שששם בימים ההם בגלילות ליטא ו' הבחה לומר בכל המדינה ייראל - והתורה רבי מאיר שמחה אף הוא מן החתה החדשה, אה כי נמנע טחה פסבדי דיעה, כדרך שיעד אז בודי ליתרה אחרים, אולם כלי המוסר

שששם האון העניד העי אלוה, חסוק ככל לב ישיבה ארז כמות שחוק במרסס, נמנו נמנו לבוא אתו בדברים, לבנות להסיע עליו ולכ' נעו בדעת חזרו הרמב"ם פרי יעד' זה לו רבי ישראל מליטא - ולמשיך זה לו ששם ערבו למתו יוסף ז'ו, מי שנתפסם שר לאהרן סוף לו, המבא כמלה, לכא"פ, שישו על רבי מאיר שמחה, וזהו כמצינו קודם לפסוק ישי.

רבי שמחה יוסף שיה כמוני יער קיס רבי' ששקל, הלכות חתומה ר' הקדושים ששכנים, לשה רואי לכל יעדו - למסדהם בלל - ל' לחיות נאמר ללימוד המסר, רב, רבי מאיר שמחה ויבא את מחת בית ה' כמסך כשרם גמר לומר אכסניה ואי רח"ל למסדהם אלל בעל-בתיים שנים עורב כל העצמים שבוטנו לשיק.

אבנו, באומה חרם, כאשר אהרן מסדעריה שאל אהו כבוד שרת: מסה הוא מתפלל? חייך רבי מאיר שמחה הטיב: מאן דרביה חיי יתוב מוויני, כמחוק טחחון לזונתו ורובתו חיה, המכירה טחחן לביהם... ורובתו נהון להפסיק חיי רבי' בחיותו שפדיו עמנו על ששם גריסטיקס, פדיו עמנו על השוללים את שיטת המוסר, אשר ה' שששם בימים ההם בגלילות ליטא ו' הבחה לומר בכל המדינה ייראל - והתורה רבי מאיר שמחה אף הוא מן החתה החדשה, אה כי נמנע טחה פסבדי דיעה, כדרך שיעד אז בודי ליתרה אחרים, אולם כלי המוסר

שששם האון העניד העי אלוה, חסוק ככל לב ישיבה ארז כמות שחוק במרסס, נמנו נמנו לבוא אתו בדברים, לבנות להסיע עליו ולכ' נעו בדעת חזרו הרמב"ם פרי יעד' זה לו רבי ישראל מליטא - ולמשיך זה לו ששם ערבו למתו יוסף ז'ו, מי שנתפסם שר לאהרן סוף לו, המבא כמלה, לכא"פ, שישו על רבי מאיר שמחה, וזהו כמצינו קודם לפסוק ישי.

רבי שמחה יוסף שיה כמוני יער קיס רבי' ששקל, הלכות חתומה ר' הקדושים ששכנים, לשה רואי לכל יעדו - למסדהם בלל - ל' לחיות נאמר ללימוד המסר, רב, רבי מאיר שמחה ויבא את מחת בית ה' כמסך כשרם גמר לומר אכסניה ואי רח"ל למסדהם אלל בעל-בתיים שנים עורב כל העצמים שבוטנו לשיק.

אבנו, באומה חרם, כאשר אהרן מסדעריה שאל אהו כבוד שרת: מסה הוא מתפלל? חייך רבי מאיר שמחה הטיב: מאן דרביה חיי יתוב מוויני, כמחוק טחחון לזונתו ורובתו חיה, המכירה טחחן לביהם... ורובתו נהון להפסיק חיי רבי' בחיותו שפדיו עמנו על ששם גריסטיקס, פדיו עמנו על השוללים את שיטת המוסר, אשר ה' שששם בימים ההם בגלילות ליטא ו' הבחה לומר בכל המדינה ייראל - והתורה רבי מאיר שמחה אף הוא מן החתה החדשה, אה כי נמנע טחה פסבדי דיעה, כדרך שיעד אז בודי ליתרה אחרים, אולם כלי המוסר

שששם האון העניד העי אלוה, חסוק ככל לב ישיבה ארז כמות שחוק במרסס, נמנו נמנו לבוא אתו בדברים, לבנות להסיע עליו ולכ' נעו בדעת חזרו הרמב"ם פרי יעד' זה לו רבי ישראל מליטא - ולמשיך זה לו ששם ערבו למתו יוסף ז'ו, מי שנתפסם שר לאהרן סוף לו, המבא כמלה, לכא"פ, שישו על רבי מאיר שמחה, וזהו כמצינו קודם לפסוק ישי.

רבי שמחה יוסף שיה כמוני יער קיס רבי' ששקל, הלכות חתומה ר' הקדושים ששכנים, לשה רואי לכל יעדו - למסדהם בלל - ל' לחיות נאמר ללימוד המסר, רב, רבי מאיר שמחה ויבא את מחת בית ה' כמסך כשרם גמר לומר אכסניה ואי רח"ל למסדהם אלל בעל-בתיים שנים עורב כל העצמים שבוטנו לשיק.

אבנו, באומה חרם, כאשר אהרן מסדעריה שאל אהו כבוד שרת: מסה הוא מתפלל? חייך רבי מאיר שמחה הטיב: מאן דרביה חיי יתוב מוויני, כמחוק טחחון לזונתו ורובתו חיה, המכירה טחחן לביהם... ורובתו נהון להפסיק חיי רבי' בחיותו שפדיו עמנו על ששם גריסטיקס, פדיו עמנו על השוללים את שיטת המוסר, אשר ה' שששם בימים ההם בגלילות ליטא ו' הבחה לומר בכל המדינה ייראל - והתורה רבי מאיר שמחה אף הוא מן החתה החדשה, אה כי נמנע טחה פסבדי דיעה, כדרך שיעד אז בודי ליתרה אחרים, אולם כלי המוסר

הגאון שהזהיר והתריע שנים רבות לפני השואה: לא תהא ברלין-כירושלים יבוא רוח סופה ועסר!"

בשנת תרפ"ו, כשנה לאחר פטירתו הופיע בריונה, בירת לטביה, הספר, "משך חכמה" מאת הגאון האדיר רבי מאיר שמחה כהן זצ"ל מדווינסק. בספר זה, שנכתב שנים רבות עוד מלפני המהפכה הנאצית בגרמניה, כלולים דברים חוצני להבות אש כנגד מניפת ההתבוללות שהשתוללה אלל וחודי גרמניה.

אלה הם דברי מוסר ותוכחה, ברוח ישראל שבא, שנגנו בתוכנם חיות קשה וחמורה ביותר על אודות המדינות הנטראים המתקרבים לבוא, ועד עצם היום הזה, משקראים את דבריו הבוטים במדקרות חרב על הגאון מדווינסק, אשר עמד לצווח, הזהיר והזעיק על התוצאות הרסניות של המנוסה מדרך היחידות הנאמנה - עברת רעה בעצמות, חתות האיומה והמדהימה, אשר הגאון מדווינסק חזה אז בעיני רוחו ותהורה בו עם הסבירו את הפוסק בפרשת בחוקותי: "ואף גם זאת בהיותם בארץ ארצותם לא מאסתים ולא עלתים לבלותם להפרי ביותי אתם כי אני ה' אלקיכם", והוא הדגיש, כי בואת אפשר להתבונן קצת בדרכי ההשגחה העליונה ושכן גורת התכונה העליונה, והשבה אופנים ותחבולות, על מנת שגני ישראל יתקיימו כנוי קדשו ולא יתבללו בעינים אחרים.

לשאלת עמד וזההר הגאון מדווינסק, על אודות המכות המפורות והנוראות, שיוזרו על עם ישראל בלילות דווקא מכותה על אותה הטטחה אלקות - כי "לא מאסתים ולא עלתים לבלותם להפרי ביותי אתם".

הגאון מדווינסק מכוין את דבריו אל אנשי הדור החדש, ובלות היתנה כפי השמשע, קודם כל אל היהדות המת' ובלותם בגרמניה, ובאניה השיעו אחרת נקובת זו: "אם יעשה חפץ האדם להגדרו לחתמו ויקר ברעיון כוזב את אשר התחילו אבותינו, ישער חדותו בשנות תולדות לאומנו ביום התגלותו - ויהי מה.

לעוד מעט, ישוב לאמור - שקר נחלו אבותינו, והשוראלי בכלל ישבח את מחצבתו ויחשב לאוהב יעקו, יעובד את לימודי דתו ללמוד לשונות לא לו, וליק

מקלקלתא - ולא ילופ מתקונתא... יחשוב - כי ברלין היא ירושלים - וכמקולקלים שבהם עשיתם, כמתוקנים לא עשיתם. (אך הלא הוסיבם) "ואל תשמח ישראל אל גיל כעמים".

ואז יבוא רבי שועה ויער, יעקור אותו מגזעו, יניחחו לנו מרחוק, אשר לא למד לשוננו. ידע כי הוא גר, לשוננו - שפת קדשינו ולשונות זרים הם כלבוש יחלופ, ויחצבתו הוא - גזע ישראל, ותחומיו - ניהומי נבוא ה', אשר נבאו על גזע ישי באחרית הימים.

ובטלטילו - ישיח תורתו, עומקה ופטרולה, ושם ינוח מעט, יתעורר ברגש קודש ובגור יוסיפו אויבו ובחוריו יעשו חיל בגבורת ה', יתגדרו לכשש תורת אהו הנבול - אשר כבר נשכח, ובוה יתקיים ויחוק אויבו".

אולם במשך חיות תוכחה מנועזת זו נשמעו גם דברי עידוד ונוחם מאת הגאון מדווינסק.

לאחר שהוא מפתח את בוא רוח השועה והסופה אשר "יעקור אותו (את עם ישראל) מגזעו" - הוא מורעף נטפם התחומין על לבות העמיים ותבוהים: "וזה, לא מאסתים" - כי מיואס הוא על שפלות האומה בתורה ובהשכלה הרוחנית, המופעזת מתורתנו הכתובה והמסורה.

"ולא עלתים" - הוא על גיועול ופליטה ממקום למקום.

"לבלותם" - הוא על הגלות, שזה גיועול וכליון חרוץ לאומה.

"להפרי ביותי אתם" - הוא על שכחת התורה.

"כי אני ד' אלקיכם" - רוצע לומר, שהתועול והמיואס הוא סיבה - שאני ה' אלקיכם.

אבל לא מיואס וגיועול מוחלט לבלותם ולהפרי ביותי אתם, הילכה (וזהו תכלית ההשגחה) שעל ידי זה יתגבר ויתקדש שמו ותקיימו לנו זרע אמנוים, ראו ועמד לקבל את המטרה האלקית, אשר יקרא ה' והיה ה' אחד ושמו אחד לנו באחרית הימים, בהיות ישראל גוי אחד בארץ.

זקוק ומכמורת • זקוק ומכמורת

ספר תיעודי החושף את האמת ההיסטורית...

בקדושה ובנבוכרה — זה שם הילקוט התיעודי של פרקי קידוש השם ומסירות נפש בשנות השואה, מפרי עטו של אחד מסופרי שארית הפליטה, יהושע אייבשיץ, שהולם אותו התואר: „אני הקרבן — ואני העדי“.

בקדושה ובנבוכרה — זו הגדה שאומרת הרבה, כי היא מרמזת על קדושה שהתרוססה למדרגת הנבורה שמשמעה מסירות והקרבה עד זבלא בתרייטא. מאידך היא מרמזת על נבורה שיונקת ממעינות הקדושה, וכל תכליתה של נבורה זו היא התעלות בדרגות קידוש השם.

ואכן, שתי תכונות נעלות אלו — קדושה מתוך נבורה ונבורה מתוך קדושה — מאפיינים את כל דף ודף באסופה תיעודית זו, אשר מטרתה, כפי הגדרת המחבר, איננה רק לתת „לקט של מעשיו ודבריו“, אלא להוכיח, להדגים ולהמחיש את עצמת כוחה של האמונה, „כגורם משפיע (מכריע) בתקופת השואה“, וזוהי תמצית לקחי של הספר התיעודי, אשר כל פרט שבו, כל תיאור עובדה, כל עדות חיה, מצטרפים למסכת של נבורת-קידוש שאין למעלה הימנה.

מרבית הדברים שבספר הם ליקוטי עדויות מפי שרידים, נמלטי השואה, אידים מוגלים מאש, אשר תיארו את חווית תיהם „בימים ההם“, אם כי נתספו עליהם כמה פרקי „אזכרות“ מאת המחבר עצמו, המספר בגוף ראשון בנוטה „אני הנבדן ראיתי בעיני עמי“.

במעלות „הקדושים והנבוכרים“, המתוארים באוסף תיעודי זה צועדים בראש — „בני תורה“, רבנים ותלמידיהם, אדמו"רים והסידים, ראשי-ישיבות ונבדרי-ישיבות, אשר בכל שלבי השואה, בכל דרגות של אותו „יחיהים של משה“, שמרו על „יהודים“ או מה שיותר נכון — נשתמרה יהודים הרוחני, באותו סובך עתיק, נעלה ונשגב: „ישראל אשר בך אתפאר“.

זה ספר הראוי להימצא בארון-הספרים של כל בית יהודי נאמן, החי את מוראותיו ונוראותיו של דורו זה.

מב"י

בולי „מועדים לשמחה“ הראויים לשם „ישראל“

נבחר אספן חובב של בולי ישראל אבקש להקדיש תשומת לב לסידרה חדשה של בולים „מועדים לשמחה“, שהוציא הדואר הישראלי לקראת שנת תשל"ז. זה הפעם הראשונה שהבולים שווים את הציון „ישראל“, המופיע בראש כל בול בשלוש השפות: עברית, אנגלית וערבית. כוונתו, שברור לעין כל האזני הישראלי המסורתי, של הנושאים המודגשים בבולים אלה, שלושות הבולים שואפים להמחיש את המאמר הידוע מפרקי אבות: על שלושה דברים העולם קיים — על האמת, על הדין ועל השלום. הציר המבקען בשטח הבולים, קלדון, חיפש לבטאות את שלושת היסודות, שעליהם קיים העולם. אמנם איננו נלחם כלי-כך מצורת הציבוע של הדברים, אם כי אין ספק שכונתו היתה חיובית וראויה לשבח.

חיים חייקל שואב המים — בדמויו של צייר יליד אמריקה

בניו-יורק נפטר לאחר מחלה קשה וממושכת אחד מסופרי אנגלית שניסו לייסד ולבסס עתונות לילדים דתיים בשפה המדוברת, השולטת בחיי אמריקה.

שמו של האיש, שנפטר בדמי ימיו — הרב ישכר דוב (ברל) מרלינג, בהיותו כבן חמשים שנה, מלבד כשרות הספרות, הצטיין גם בציור, ובכמה ספרים, שהוצאו על ידו, היה מרבצמן המתרגם והמצויר כאחד.

הוא נולד בעיירה קטנה במדינת מסילבניה, אך זכה להתחנך בישיבת „תורה ודעת“ בניו-יורק, ומשם עבר להשתלמות בתורה בבית מדרש עליון אשר במונטגי, שם קיבל „סמיכה“.

אני כותב אליכם בשם חוג ידידיו של הסופר המנוח, חשוב שהקוראים ידעו על האבידה הגדולה, אוכל להעיד שהיה קורא קבוע ואוהד נמרץ של ירחון „בית יעקב“, וכמה דברים תירגם מתוכו לאנגלית. במשך שנים רבות פעל מערך ראשי של הירחון לנטע בשם „עולמנו“, המופיע באנגלית מטעם „תורת ומסורה“ באמריקה. ירחון זה הגיע בשנים האחרונות לתפוצה ניכרה של עשרות אלפי עותקים, המגיעים בקביעות לכל בני ספר של תורה ומסורה בכל קצווי אמריקה.

סופר רב-השראה היה, וזה ניכר בכל גליון וגליון של „עולמנו“, המשאיר רושם עז לא רק במלים אלא גם בציוריו.

אצרו למכתבי זה אחד מציוויו שעשה לתיגום סיפור של משה פראגר — על הבעל-ש-טוב בילדותו. סיפור זה שהוצא על-ידי „תורה ומסורה“ בשנת מהדורת (עברית ואנגלית) הצליח מאד באמריקה, והרב מרלינג ז"ל תירגם את הספר לאנגלית וגם הוסיף לו ציורים.

הציור המצורף — הוא של „חיים חייקל שואב-המים“, המופיע בסיפורי הבעש"ט.

יהונתן שטיינברג
ניו-יורק, פורט-היל

הגרמנים מאשימים: „ישראל בתוך גיטו“!

„ישראל בגיטו“? — מי יכול להטעין רעיון כזה? הצילום המצורף מנלה את הסוד, העתון הגרמני „צייטונג“, שנחשב כאחד הרציניים בעתונות מערב-גרמניה רצה לעורר „סנסאציה“ ונתן תמונת-שער בצורה המרגיזה. דגל ישראל ביקע — מסיבך נדרות-תיל, ומהצד המתובת המסבירה: „ישראל בתוך גיטו“.

קראתי את העתון בשווייץ, שם אצלנו נפוץ. בהחלט שאפשר להתרגש על עתון גרמני המעז לעשות שימוש בנושאים שסאלה: „גיטו“ — „נדרות-תיל“ וכדומה. איזו חוצפה כי דוקא „הם“ יזכירו את הדברים האלה?

הרבה יותר מתאים להם לשתוק, ובטח שמדינת ישראל לא צריכה ללכת וללמוד אצלם כיצד „להתנהג“, ואיך „לחיות עם הערבים“, אם לצאת למרחב, או להסתגר בגיטו?

החלטתי לשלוח אליכם את הצילום הזה, כי חשוב שידעו בארץ שבגרמניה התחולל שינוי יסודי בכל תחומי „ההתיישחות“, אל „הנושא הישראלי“, במשך זמן מסויים התאפקו הגרמנים, העונאים, הפרשנים הפוליטיים, השדרנים, נואדיו ובטלביחה, ודיברו על „ישראל“ כמו „במספחת משי“. לאחרונה רואים את עצמם הוגנים יותר „אובייקטיביים“, הם בדעה, שכבר „שילמנו“ עבור כל הזוועות ועשיו החשבון שלהם „לקי“.

חשוב לחשוב על התמונה הזאת, מפני שיש לכך השלכות מרחיקות לכת. מנע לכל כלפי מני — שידעו החילוניים, כי עולם הגויים רואה את „ישראל“ כמדינת של יהודים ואל של ישראלים.

הרמן (צבי הירש) לאנגאן
מוצאו גרמני — כעת בניו-יורק

„אשר ואיש“ — אשר נתיבו התהיה שלו בחיים מוליכים אותו עד לשערי בית-התהילה

עיון לא... עיון לא...
 מה מפליא הרב, שלא חשב על
 כך קודם לכן.
 יתכן... יתכן...
 נס, זהה... זה הנה, קראו האנשים
 אל האורה, למה תעמדו פה חזק.
 דרי כסלך כל המבדה האלה.
 כבשילי זי, תחמלא ויחם.
 מסול היה בידו ומחוק סמבורי
 לנשקם להתעלם מן הקסם.
 זקוק של מנצילם הנגלגל בנות
 המה.
 תמים יחידים?
 לחיים... לחיים...
 מל וברכה... הנה לבנהונו נבן
 רוחו של אברהם אבינו
 בראש המולדת יבש הרבי הצעיר.
 ננו וירם מקומו של הרבי המבוגר
 כעצו בנות ורבה מלח צה וחלק
 וקו הארץ הם בורל ורנה הצעיר
 הרבי. יציר ראשו ברוח שחרור היה
 נפגער סרוח כחמי ארבעים שנה
 יציר הרקת העיריות סמליו נחננו
 בחינתו משלום. כמבוא המסורתי
 הפחד לא הספיק כל ספק בלב
 סמל, שהנו יציר המצוי האלה.
 הגבולות בשאר התקופות נוסח ל
 יצירות, הוא ידבר במבטם רק כי
 סמס ואינו ניתן להבנתם עלול דו
 שוק קלה יצבור, והסמלים עסקי
 שיש היו פסנו בחריבה שנים. חיסו
 אלו אתן סבידה של דרך ארץ.
 סמל ים לך, שאל הרבי את
 נבלי-הסמטה.

ממלה ארוכה, הרבה ככלו. מה
 שלא ידע הוא שרובם הם יצורים
 המצוה כמלה.
 מן נולד לו יחיה אפר, לאחר
 ספקותיו.
 לנסן אלה הנבוא מכס עינים יפה.
 — את ויתורו לפניו נתן בקולו:
 סל סול, סול, סול סול.
 בה אתו לא באו שאר הפתולים
 וביטולו זה מן הקריאה חזרה —
 יום תמידי בשבת היה, סבו קראים
 בחורה בנימוק — קיבוחו נבליה.
 סל סול, סול, סול סול.
 היום המפילה נשם הנבוא אל
 קנה האולם, שיה שלון מספרים
 שיהו מנוחם עליה, שיש עליו סמל
 יציר לבנהונו הנבוא כיבד מחד סמל:
 כבקו יים ורקוקים וקעה, וז
 סלוח, ונך אתו על חולות.
 אנשים נאו ירשו ליר חולות.
 מחמסנים לסימיו, חסונים ליר
 כס מנו לעצמם סמיות יים בעשרה
 ראיה, אשה בעל הסמטה, של
 הנבוא.

מיטב הברכות והאחוליים
 למרכזה הוותיקה והמסורה
 גבי חנה הקטר — להולדת הנכדה
 לג' צורה הנקשה — להולדת הנכדה
 גבי פירה חנה — להולדת הנן
 גבי רחל קורנריי — להולדת הנת
 לסגנית מרכות, „בתי“ ובנות אנוני בחיפה
 גבי מינה קריגסמן — לאורוסיה
 ולמוריות
 גבי מלכה נרוס — לנישואיה
 גבי רחל ולבר — לאורוסיה
 מרת נעמו רובינשטיין — לאורוסיה

בית הספר התיכון החדש לבנות
 „בית יעקב“
 התנהלה ונות הוראה
 ביום הספר התיכון החדש לבנות
 „בית יעקב“
 עם הכנס בכנס היקר יעקב היין בעול המצות
 יזכו לרות ממנו רוב רוח
 התנהלה, המורות והתלמידות

נצח
 מכו ספרותי מסורתי, בנת — רבי עקיבא 73
 הופיעו ספרים חדשים
פרקי אבות עם הפירוש „מאיר נתיב“
 מאת הרב מאיר להמן זצ״ל, אב״ד מנצבא
 כרך שני (פרקים לד) וכרך שלישי (פרקים הו)
בהתפתחות הרב אליעזר פרינץ זצ״ל
 זיכרון קלאסי בעלת יחיד כולל מפרשתי הרחבה לכרוך אבות,
 אחר הנוחי חייט, שנתמכל בתחלופות עי אנושי תורה ומחשבת
 כשהופיע חלקו הראשון (פרקים א—ג) למי שישם אחרות *
מחיר כל כרך — 30 ל״י
 כמייסד נותרה סמות סוממסבת מן הכרך הראשון
 להשיג על פי הכותבת היגיל ובחנות
 * * *
 הופיע הספר
„יהדות בכל בעידן התלמוד“
 הכולל תולדות האמוראים, הסבוראים והגאונים.
 מאת הרב גרשום הרפנס
 המחיר — 28 ל״י
 המצה ראשית: „מסורה“ יצחק קי, בניברוק, ירושלים 46

במערבולת החיים: כך הגיע לבית הכנסת אברהם שושנה

דמות המסתווה באה.
 האחות מסרה מן הנד אכרדה עזות.
 הגנת הרנסות הלחיריפלה הכיאה
 אוחה מסבוכה, והיא לא ידעה איר
 להגיע עד שכא הרושא, הוואס היה
 מספיק את עינו ומסוך את רגלו;
 יזכר היה בו שהוא עיקר ורצון מרוב
 צבחה ומחוס סינה.
 און די מלחם שיה
 רדוקי, קרא אדם ליה עומטה. „הרה-
 לה, חרה לי, והרה לי סקרב לבי.“
 הוואס אל התעלם מעינו והסובות;
 הכין סמקרה המיוז וירם תימנות
 אל מירוח, הוורגת מחומו הלימס
 הרשם נגל אורו כוורו היוביל
 אורו כמי ידיו אל חדרו שבו סמב
 אשורו מעבר למסך לבן, פניה היו
 חרוירם, שיקים נאצלים.
 חיים הכין בה בענות הנכונה אין
 קץ להסך שמעלה לו.
 האם את מרעיה נגז?
 קו... קו... אני מרעיה מצויין...
 והתינוק, הריאת כל התינוק?
 קוד, מעט אראה אותו... אך הוא
 התינוק?
 מפלא... מפלא...
 כל אב אחר במקומו היה יצב
 אל אחר מאו השלפנים המעור את
 כיוורו לקרובי שפוחה, שיסימו
 גם הם בשמחה, וזו הרבי הורקין
 שיש לעשות, אבל הוא ימי יבשר
 את סבורו והסובות, גם הוא וגם
 אשתו ותימם לו המלומים נכונים
 הגדל של הקביה, אשילו קרובי סיד
 מהו אין להם, מצד אורו וכן להסך
 את כל העולם כולו בשמחה, הוא
 מוכן להביט כלפי כל אדם, סמטה.
 בה הוא שירי, אבל לפניו אמת —
 לסי זה איכסל! זה יביל ליתת וזמר

גם כמה מחזי פניו של הסבא הגדול
 אפסר היה לגלות במני התינוק, הן
 סבא השען חדר המראה, וקנו הם
 סופת ומספדו המוחבים כמחוקים
 חמדי, אשילו קרובים וזחוקהדיעת
 לא היה חסר, מה עלה להם לכל
 יחזיר מילוא הקימים... עיר ילדותו
 צפה וצלה לגד עינו, הוורקן הסב
 לו סמחורית; וה היה לו האה, לי
 הונגן לו.
 הסמטה סמאורע הכניר נכרה כלבו
 וכיקפה לפרוך חמדי.
 כל אב אחר במקומו היה יצב
 אל אחר מאו השלפנים המעור את
 כיוורו לקרובי שפוחה, שיסימו
 גם הם בשמחה, וזו הרבי הורקין
 שיש לעשות, אבל הוא ימי יבשר
 את סבורו והסובות, גם הוא וגם
 אשתו ותימם לו המלומים נכונים
 הגדל של הקביה, אשילו קרובי סיד
 מהו אין להם, מצד אורו וכן להסך
 את כל העולם כולו בשמחה, הוא
 מוכן להביט כלפי כל אדם, סמטה.
 בה הוא שירי, אבל לפניו אמת —
 לסי זה איכסל! זה יביל ליתת וזמר

33 הסיפורים

האחר כך:
 „הם לא יכלו לנו, חיים...“
 „כן... כן... הם לא יכלו לנו.“
 „זה הרבי והגלגל ביותר שארצו
 בחיננו...“
 „כן...“
 הוא חיטס את מודו התינוק וי
 סבא אותו כקנה המסורתי, היה זה
 אולם רבי-הימים שהפך ארז במיה,
 המבצר מן המסורתי האשלים אל
 הנחה היה חד ופאסי, עבר לבי
 חינה זוכית אומת-קול יסנו להם
 עשרות עשרות של תינוקות, סמס
 כסגרות ורובם כבעלות סמחנות.
 חיים בחר היה כסורי באורית של
 אנהגה נרולה, אנהגה שכללה את הכל,
 ותינוקו שלע ולמלאו, הוא חיטס את
 סחור הסורל סמרי העולם, ולא סאפא.
 העולם נסה לו, לפסח, סמח, סמח היה
 וקין, אך עברו התינוקת חיים
 גיט כסלותו לא חולל המלחמה, וסי
 סי יכל לעשרו אל מיל סלח לו ולא
 להפעלו...
 חיים התייחס על סמס וזרחה לזכר
 הארסובוס, ציפורים הארסי את סמסון
 והתיישבו על הווארס סמסול, לו היה
 ידפוס נעק סמח, היבשו עיני סחור
 דל, רגע נחלו סמסורים כמקין ה
 וקין, אך עברו התינוקת חיים
 גיט כסלותו לא חולל המלחמה, וסי
 סי יכל לעשרו אל מיל סלח לו ולא
 להפעלו...
 חיים התייחס על סמס וזרחה לזכר
 הארסובוס, ציפורים הארסי את סמסון
 והתיישבו על הווארס סמסול, לו היה
 ידפוס נעק סמח, היבשו עיני סחור
 דל, רגע נחלו סמסורים כמקין ה

חיים בחר היה כסורי באורית של
 אנהגה נרולה, אנהגה שכללה את הכל,
 ותינוקו שלע ולמלאו, הוא חיטס את
 סחור הסורל סמרי העולם, ולא סאפא.
 העולם נסה לו, לפסח, סמח, סמח היה
 וקין, אך עברו התינוקת חיים
 גיט כסלותו לא חולל המלחמה, וסי
 סי יכל לעשרו אל מיל סלח לו ולא
 להפעלו...
 חיים התייחס על סמס וזרחה לזכר
 הארסובוס, ציפורים הארסי את סמסון
 והתיישבו על הווארס סמסול, לו היה
 ידפוס נעק סמח, היבשו עיני סחור
 דל, רגע נחלו סמסורים כמקין ה

הימת אשמורת הנוקד באנכי היול
 דות של בית הוללים האנכיסרסיסאי
 כעיר המעבר-הסובית תבלת הן
 עוקים העמיקה התחילה סמחורת
 כמלונת הדר הסמטה; נוף האולנת
 שמוכו כחצו בית הוללים הסמסן ב
 הם מעבר הערדים נסב אורו סמסו
 איר עזרית.
 חיים חזרו, והוא הסובות זמר
 כבורה נרולה, אדם רוח נבוכה סמרי
 ידיו דקים ומגויירים נבכו סחור קי
 עה, כנושא בעל סמדי — נשאר לבדו
 בחדר הסמטה, סמל אצבעות וסוד
 אג, שילחה המסמנים שאורו לו
 להכרה סאו יום אטמול אחר הבריים,
 עומתו סבו אחר זה היה אלה שם
 אבות צעירים, סמרי, סמסונע מלנל
 סיתה למהר סם האוריים, וזרם הן
 כיב מוסרית להגן מן עיריה סמטה
 שסמיה את אמתו לרזה סמל הוללים
 המסורתי, ותימם סם עטו סם סמב
 חרדית, סמרה ליתת נוכחה בבית
 הוללים כלדת נברחה, סמלי שזו הרה
 על בורה.
 בן שילוחם שילוח היה הארסי,
 אכלו הוא נחא סמבנו הרובת סמסו
 נעזרו; וסמסון ראשו חלילית סמרי
 סמטה סיתה, וקמסיו סמרי סמרי
 סם סמנו המסורתי, כל סמטה
 הנפשה סמטה כסואה, והוא חסון
 בלא עת, הוא נפסו, מיצאו סמטה
 חיים, מן האוריים הגבילים סמס; הוא
 אשחור, חנה בחום סמטה נישאו
 הגיניים זו לה, מצד אורו הם סמס
 עצמם סמס בעולם לא ירלה, סמססם
 סמס ארז אבוקן, ברדות התיול סמס
 אורו את חולמם לאורן ירם.
 בית הוללים היה ריק ומפאל,
 וכלו הוריהם הרואה, עמס סמסוס
 נססו לאורן הסמורין סבורות סמסו
 הסמו בו אור קלסו סמלי קריותי,
 האחות חורנית הנביה אלו סמס
 סמח וסבא אל שפוחה, סמסס
 עיניו את כל הסימס סמלי, סם
 על קצו ונח אל אחת הסמטה אור
 עמס חזרו חמסם סמלי, והרה,
 סחור עולה הלילה הגיע לכפו הוא
 לא עצב עת, השיען את ראשו על
 סמטה כרעה ציפה לחמד של מעט
 סיתה.
 ב
 לא עברו שעה קלה עד שניגשה
 אליו האחות וסמרה סמס.
 סמ, חזר... מה הברבי, שאל אותה
 בסולה.
 „סחור ילדו כן, והוא נמצאת ב“
 סבב סמבנו רצח, כשער סמס הול
 הנחל לראותה, ונמ את הנד חסול
 „ראות...“
 חיים בחר לא ציפה עוד לכסורת
 הגולה הוורגה ביותר סמביוו, ומ
 סמבניה אלו, סחור עמסל של סיתה,
 היה סמכה חרטה, לכו סמס נגלי
 חים עיניו העמסו כרוב רצו, הן
 מוצצה עיקר סמבנו בינו וכן הן

מקום מורה שנתחף
ברמת הגולן
לכבוד משרה בית יעקב ירושלים
התקן: המקום שנחשפה בגולן
קראו בירחכם (מס' 195-194)
אחת המקום שנחשפה בקרוב הגולן.
חד עסקה בניית קטאות חד
שן שיש את גם לסקאות קטאות
הנחשפה בארץ. סלבו הקטא דן
דעה כמאור והשפעה שונה על
האז החרוה בירח. המקאות קטאות
בעקרון, ולרובן כן היום שינויים
ושלולים בחקאות שונה. נבסכסב
לכתוב לנו את סיקומה של הקטא
שנחשפה בגולן.

דוקן שנקבר, אדריכל
במש. מבטן סקאומי ירושלים
בלי השקפת האמונה - און
הסבר להנעשה בלבטן
לירחון בית יעקב בירושלים
יישר מוסכם של הכנה המוסרית
(בגולן המחרון) של הילחמה המכה
בלטון. במאז ה' ויהיה זאת היא
מלאה בעיניה. ההתנגדות בכל ה'
מבטן. מבטן. מבטן. מבטן. מבטן.
של שפארמה כתובת כל יום המזן'
נת הבריסה (הגור המהיר) בלבטן
שדומים בזה את המבול המהיר. מה
כין בני למין (מזן) - חשבון להמבול
בה. לא בגלל סקרנות ודיעה
הפוליסקיה, רק לנס לימוד ה'
אמונה.

כש נכנס. אשר שוב ושוב ענינים
מה מדיניים או מוסרי? מכתבי הדי'
סמח. כמרוכזו (בגולן 174-173).
אבל לא היה כותנו כלל להוסיף
בדומה. אלא לערוך על התיקון. אולי
קשה חרבו לערוך משה מסדר מס'
ליגונה. אבל אם עשית זאת בתום
השנה או אחרי 10 יליונה. בראי'
אמנה נבדד גדולה אחרי הפעם
100 יליונה אשר לערוך טוב מס'
החכילי גדול ומקין.
כתנוה אך דוק לטובה התיכור.
שישק את התרועה. אפסה אם תוכלו
להוסיף על כבוד פטיני בגידון זה
הגני חתום בכרעת האלה.
משה דוד פיער
צירוף

זרור אכתותית

הקרית המערבת:
אנו ביימים בסיסות כי בגליון
הכפיל. מליון המאם של החרון צור'
דן דוק סממולה פופרט למה הגל'
ייתה האחרונה.
"מה לא הזכרתם את הבר'?
ולמה לא כתבתם על ההזרזים
בכתובת בארץ?"

עוד לפני שנים רבות בירחון לאיבוד
על הניצנים החשופים על לוספוס
להרחה. ואילו לנטא המודגם של
ההתערות להטובה מה בארץ -
עוד נשבו לענין ה'
האחריות שחולשה על מפקדי
ההירדות כצאל

למערבת בית יעקב. ירושלים
לכתבה בנושא. יהיה מונח קדוש.
ברעוני הלוסיק פליטס אחרים במאון
45. במתנה פירוס בגליון מספר
הירחון. החדשות מהיר
המאלי. כי ענה מספר ומסמכת ב'
לדור ובמסמכת. החדשות מהיר
היה במסמכת.
אחת המעלות המוגעות בהשקפת
העולם של חלק מן העלילים הא'
הליית הנועה - לרבות ציריס י'
גילויים. הענינים מרד השוב של
המא ובמסמכת - הדיעה בור'
ראה מרמשת מסמכ. ענה מיטער י'
מסמכת באכאי (אנא כה אדום) ב'
כל הידות צאל.
האחריות בחורה זה השילה על
מפקדי ההירדות שנקראו להרחה
לפקודיהם שלא הלוח המרונה כמו
ולראוי להסרת החמירות שחולו עוד

למערבת בית יעקב. ירושלים
לכתבה בנושא. יהיה מונח קדוש.
ברעוני הלוסיק פליטס אחרים במאון
45. במתנה פירוס בגליון מספר
הירחון. החדשות מהיר
המאלי. כי ענה מספר ומסמכת ב'
לדור ובמסמכת. החדשות מהיר
היה במסמכת.
אחת המעלות המוגעות בהשקפת
העולם של חלק מן העלילים הא'
הליית הנועה - לרבות ציריס י'
גילויים. הענינים מרד השוב של
המא ובמסמכת - הדיעה בור'
ראה מרמשת מסמכ. ענה מיטער י'
מסמכת באכאי (אנא כה אדום) ב'
כל הידות צאל.
האחריות בחורה זה השילה על
מפקדי ההירדות שנקראו להרחה
לפקודיהם שלא הלוח המרונה כמו
ולראוי להסרת החמירות שחולו עוד

"תגלית" על אודות מאמרו שנכתב לפני 50 שנה
למערבת בית יעקב.
לפני עולמי ארבה מפולין. בשנת הרביע' הייתי מספר ענין חרף דומיל
של שבוטעו לוחט אנדה ישראל בעירת בנדון. עוד ראם בירחול. כסמ. דומיל
יהישיב והאכנבאש. לאחד עלייתי המיידר המבוקש להפטיני בנדולו של
דודיו ובחרי' נכתב ר' משה יהוש קאמניר הי"ד.
במסמכת שפור על הוש. קאמנלס" על שבוטעו זה - והמבוע עם לעול
בכריס. והאכנבאש ראיתי תגלית מפתיעה כאשר נתקלתי בגליון מיום ב'
אלול שנת תרפ"ו (בירח 50 שנת 5) מאסר ספיו עשו של דידינו המכבר.
המסור חתומים ר' און פ' ערנכטס שעה (בעשה רביעית) וח נכתב לקראת
כשן ארצו של העלילת במועה. עצירי אכוח ישראל בפולין. אשר עליהם
כנתה אז מטרב המאמר. אם הכרתי לא משה אחר - זה המאסר הראשון של
ההרחה. אמן כן הרבר. חיו זו ללא-ספק תגלית שלפוסר החרתיק בחמאל כעת
בידוע ויכל ענין העלילות המפוגעות והמסוריות.
אניי נא עם שום הענות בגידון. אך ארשה לי להפטי כעת. שום האריר
בעל השוכות צמירות. קראתי אמנם בגליון המחרון. סירחון. בית יעקב'
פטיין באופן חינוך את המצנן. בגליון המאמינים. ושלדע זה מופיע גם ה.
המצנן מסואר. בעריכתו של משה טראגו - וברעוני הלוסיק. שכתב גם ה.
ויכלי איסי לעסור הגיל.
ליפסן ברקוביץ' תל-אביב. חולת ביוניס 82.
קרית מדינת

"תגלית" על אודות מאמרו שנכתב לפני 50 שנה
למערבת בית יעקב.
לפני עולמי ארבה מפולין. בשנת הרביע' הייתי מספר ענין חרף דומיל
של שבוטעו לוחט אנדה ישראל בעירת בנדון. עוד ראם בירחול. כסמ. דומיל
יהישיב והאכנבאש. לאחד עלייתי המיידר המבוקש להפטיני בנדולו של
דודיו ובחרי' נכתב ר' משה יהוש קאמניר הי"ד.
במסמכת שפור על הוש. קאמנלס" על שבוטעו זה - והמבוע עם לעול
בכריס. והאכנבאש ראיתי תגלית מפתיעה כאשר נתקלתי בגליון מיום ב'
אלול שנת תרפ"ו (בירח 50 שנת 5) מאסר ספיו עשו של דידינו המכבר.
המסור חתומים ר' און פ' ערנכטס שעה (בעשה רביעית) וח נכתב לקראת
כשן ארצו של העלילת במועה. עצירי אכוח ישראל בפולין. אשר עליהם
כנתה אז מטרב המאמר. אם הכרתי לא משה אחר - זה המאסר הראשון של
ההרחה. אמן כן הרבר. חיו זו ללא-ספק תגלית שלפוסר החרתיק בחמאל כעת
בידוע ויכל ענין העלילות המפוגעות והמסוריות.
אניי נא עם שום הענות בגידון. אך ארשה לי להפטי כעת. שום האריר
בעל השוכות צמירות. קראתי אמנם בגליון המחרון. סירחון. בית יעקב'
פטיין באופן חינוך את המצנן. בגליון המאמינים. ושלדע זה מופיע גם ה.
המצנן מסואר. בעריכתו של משה טראגו - וברעוני הלוסיק. שכתב גם ה.
ויכלי איסי לעסור הגיל.
ליפסן ברקוביץ' תל-אביב. חולת ביוניס 82.
קרית מדינת

מקדם. לשמן הורארה.
איש צבא קבע
(השם המספר שמורים במעמק)
על מעשי הבריכות בחוגות
ירושלים
מערבת. בית יעקב ירושלים
עוה ולאחרונה רבו מקלים בהם
פוחלים ובריונים נפלים בירושלים
למחירי ישיבה ליהודים חרדים וכן
קור מקרים שהתנו בגנות חרדיות
- מן הראוי שמסמכת ירושלים הג'
כד את המיידים באהות האחרונים.
שבהם יסדוה תקרית כמו ובהם:
רח' מסואר הנביא רח' שרי ישראל.
רח' שבתי ישראל. רח' יחזקאל.
וסאלף שגם (השערות). ירושלים
מאסר שובדות מעשיבת אלה למרת
שעורתי העתון הם חילוניים. הם
מדיניים את דברי חסותם בבית
המסמכת בירושלים. שזה. מפעם כרי'
יגות המור מאן המהיר.

יגות כהן
ירושלים. רח' מסואר הנביא
הגיבור של הפיכוד. רח' חרדה
מפטיין
למערבת בית יעקב.
לפרי. קרודו השני מאה המספר
ר' יהושע אייבשיץ (בגליון 95/94)
רצני הלוסיק חוב סלים. לנס ה'
שלה.
המכרז את חוב דאסה. גיבור ה'
סמור. רח' חרדה מאפטיין שגם:
ר' אפרים שפיל הוא גיבור של ה'
נאן האריר ר' יואל גבי ראשה
בעמית' רח' בירושלים. אביד
כבר ואם בירחול קיץ חוסם.
הרב ראשה שבת פסג בעיית מר'
לדור ובמסמכת. החדשות מהיר
גות לו סיכומיו להקטין. ודיוקת ה'
מדרס המיידר המפוגע. ודיוקת ה'
שפטיני בגוטה און אפריו שקלחו
פטיני על פטיק סמולית און ביקר
גם בכתיבו ואני ינו רחם למעלה
באר מכות הנון.
חתינו ספר לי שילמי יחד אנו
בישיבת קליין-הארזיין שישם עם י'
לוח מיסים בהתמנה נפלאה.
קרית אהא. הרב עזריאל 13
אולי בראי לכתוב על "שיוון
המינים בקיבוץ
לירחון. בית יעקב".
בידעי שהרדעון עקב אחרי חתים
החילוניים. לנחיה את כל הכסב וכל
הירקנות שבהם - אציש שבהנה
את השאלה על "שיוון המינים" ב'
קיצונים החילוניים
החילוניים התפארן שאבנם יש
ארוך מלחתי אפסו. בקיבוץ
סררו. הלוקח בערודי שיה לפי
רש ולחבורה. לוחם עובדים בעבר
דוח הירקנות. כולם למרד להשיב'
מש כביש. מולם סוים. אבל המי'
את גלית. שיה שקד וכו'. חתב'
רית על בקיבוץ הבריחוניים של
המסור הצעיר. און רדוה הליית
שית' חן חרדות. דיוקת בעמית'ם
שטאמטיני לניס - חרודת מס'
כריס. במסמכת. בכתובת ומה'
סה. כל על השוכות המחרון. סירחון. בית יעקב'
את אהום - וכל כמות בה סלר
סומר.

יגות כהן
ירושלים. רח' מסואר הנביא
הגיבור של הפיכוד. רח' חרדה
מפטיין
למערבת בית יעקב.
לפרי. קרודו השני מאה המספר
ר' יהושע אייבשיץ (בגליון 95/94)
רצני הלוסיק חוב סלים. לנס ה'
שלה.
המכרז את חוב דאסה. גיבור ה'
סמור. רח' חרדה מאפטיין שגם:
ר' אפרים שפיל הוא גיבור של ה'
נאן האריר ר' יואל גבי ראשה
בעמית' רח' בירושלים. אביד
כבר ואם בירחול קיץ חוסם.
הרב ראשה שבת פסג בעיית מר'
לדור ובמסמכת. החדשות מהיר
גות לו סיכומיו להקטין. ודיוקת ה'
מדרס המיידר המפוגע. ודיוקת ה'
שפטיני בגוטה און אפריו שקלחו
פטיני על פטיק סמולית און ביקר
גם בכתיבו ואני ינו רחם למעלה
באר מכות הנון.
חתינו ספר לי שילמי יחד אנו
בישיבת קליין-הארזיין שישם עם י'
לוח מיסים בהתמנה נפלאה.
קרית אהא. הרב עזריאל 13
אולי בראי לכתוב על "שיוון
המינים בקיבוץ
לירחון. בית יעקב".
בידעי שהרדעון עקב אחרי חתים
החילוניים. לנחיה את כל הכסב וכל
הירקנות שבהם - אציש שבהנה
את השאלה על "שיוון המינים" ב'
קיצונים החילוניים
החילוניים התפארן שאבנם יש
ארוך מלחתי אפסו. בקיבוץ
סררו. הלוקח בערודי שיה לפי
רש ולחבורה. לוחם עובדים בעבר
דוח הירקנות. כולם למרד להשיב'
מש כביש. מולם סוים. אבל המי'
את גלית. שיה שקד וכו'. חתב'
רית על בקיבוץ הבריחוניים של
המסור הצעיר. און רדוה הליית
שית' חן חרדות. דיוקת בעמית'ם
שטאמטיני לניס - חרודת מס'
כריס. במסמכת. בכתובת ומה'
סה. כל על השוכות המחרון. סירחון. בית יעקב'
את אהום - וכל כמות בה סלר
סומר.

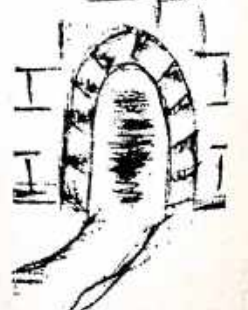
אשכנז

מחנה קיץ בבאר-שבע

משפחת המחנה
עלי באר!
עלי משפחת המחנה
באר שבע -
באר אברהם אבינו.
עלי באר -
במחולו של העט
על הנייר!
עלי והוכיחו,
כי עברה על כולנו
חוויה כל כך נפלאה.
עלי באר -
כי עברו עלינו שבועיים
שתיה עד לרווייה
מתוך, "באר חמרה שרים"
עלי באר!
ואתן כולכן כאחת
ענו לה!

הברווזים
בינות לכפסות על הגג
הכל שואג. הכל חוגג.
החדשה מי שם על הגג
לכרם עליו והמסוגג -
שם גרים ברווזים -
ששומים הם ועליונים.
ויש אחד. חבל כל כך
עצוב לי וחלב נאנה!
לאן נעלמו הברווזים!
לאן הם נעלמו העליונים!
הרחה מייבבת על הגג
הברווזים - וזה חלום אשר 18.

הקץ חלי'צבר - החחיות של
סמחה-תקין ושורו במרת. החחיות
החיות. ביותן זאת ומפיקות.
ביותן חיותות ומפודות ביותן ה'
ביום הראשון
רובו, עש, מוסמס
וכוסו - על לימאוסה
אחרים החסוד -
הכל וזה העשם בכל חרתי -
ביום השני
עמית'שיר נחמוה ויש -
והכלו ומסרית על השם -
ובעוד נתקנשו הכל -
לשבור השם ולנאטל -
עוד שבת -
המנות לכבוד מלכת השבת
שמתמנה ביותן כל בת ובת
הזה ולכבוד שבת ורועה -
על השולחן. הילוח. יין וביכר.

עלילת גאל

רומניה-ברו - חן דיוקא מתחוקה
און מתפסקוה עם חוסן החולץ
עלי באר -
עלי, עלי באר שבנו!
חיה זה סמנה לתלמידות עצירות.
מכל חרדות. מכל ירצני הלוחות. מכל
השיכיות (בעיקר - מסיכיות דלת'
האנטיים).
החיות היות קרדיסל-ל צבד חתי
ניכות שטאמפו במתנה. החיידו
הישי'מתי. יצור החקירות ביותן ר'
מסוד כולן על חיותן המסולל. שחן

תכנית המחנה בבאר-שבע
שבת קודש -
מיד עם חילקת הנוות -
אין עוד זרוך אריות שבת להשרות!
שבת - זה חתו שכל אחת בו משטרות
במסמכת - כל בת ובת מאושרת
חיות המאסור -
מששים, טוסים כרכת -
ירושלים עיר-הקודש מסוקרת,
עושים דרך הושק הערוב -
והנה, הנה! הכותל המערבי!
חיות האחרון -
לחמו עזרו שמישים ביעק -
לחמו עזרו כל רובו, חרון ודעו,
המנות מרות כול ובמפעות -
שיום, שיום ושוב עם להתראות!

אוצר של תולדות ישראל - בנרך אחד

הודעתנו על אודות ציון התאריך במלאת 200 שנים להופעה של ירחון "בית יעקב" — נתקבלה באהדה רבה בחוגים הנהלגים של קוראני האמנים, ועוררת השמחה בחוגי העבר.

רבים מקוראנינו נהרשו חיובית בשל יופת המערכת למיטת ספר אנציקלופדי נדיר ובייחוד על "מורשת אלמים שנת יהדות אירופה" הישגות המורשה והמחירה להומנת אלבום מהודר זה עברה על כל המשוער. קוראים רבים הביעו את חוקרתם על יופת זה, שיש לה משקל חינוכי וכן ציבורי-חברתי, היות שיש המשג הרחשנה שמוצג באופן שסבב ומרשים, העו השני של השואה" — זאת אומרת, הפלא הגדול של שיקום הריסות היהדות ועל של הצלת התורה בדורנו.

החידוש המכריע באלבום המהודר כי מציג את "הצד השני של השואה" — זוהי מורשת יהדות אירופה החיה וקיימת עד היום הזה!

אלה שהיו הראשונים לחזוין את המיטת שהוצג בחצי המאה, הביטו במשפיות רצון נלהבת שמתעורר אלבום רבי-מאזר זה ליום:

"זה אכן נלמד עירועים ליהדות אירופה שטננתה אך לא התחזקה!" — הודרו לכבוד לנו אחד המגויים ואחרים מסקי בקרה: "זה ספר שיקשם את אנוכי-הרפסיה! משג טאוד פרסומים עיתוני-יופי כזה הופיעו עד מה בשוק? אז מלאכת-המסגרת מתוכנן ומצורה!" —

הישגות חיוביות זו הוכיחה לנו, שצדקנו בקשיית משג נזק זה — על מורשתה הרוחנית של יהדות אירופה — עם ההודעות המגייט לרגל נליון ה-200 של ירחוני-ואמנם, חלק ניכר מהנליון הבא, שזה נליון מספר 200, יוקדש להצגות השקפתנו זו — כי מורשתה הרוחנית של יהדות אירופה חיה וקיימת.

עם זאת, העמידה הישגות חיוביות הונת בעטת בעיות אחרות, הדרושות מתרון חיובי.

הודעה מיוחדת לקוראניו בתפוצות ישראל: מספר מסויים מעותקי האלבום המפואר "שוריי" עבור פניות מחוץ-לארץ — וכל הקודם זכה!

מספר מטיים מחוץ-לארץ, המקבלים את הירחון בדואר-אוויר, מט אלנו בדבר קבלת הפרסום הישגותי במחיר מופל. תגובות נמרצות אלו עוררו אצלנו השרד להכין במהרה הדפסה נוספת של האלבום המפואר, על אף כל הקשיים שבדבר. ואנו עומים כל ההכנות הנחוצות בנידון, שטבל להבטיח אספקה מחירה של פרט זה עבור המטיים בחוץ-לארץ. המטרת המחיר המגולל של 18 זול, בתוספת 2 פרט עבור המשלוח באחיות. לפי המחירים בטוק הספיים, צריך אלבום רבי-חוקף כזה ללכת בערך 35 זול.

יחד עם זאת, היעור אל המערכת פניות נרצות מחוגי המורים והמורות, שהם קוראים קבועים ומסורים של הירחון, המבקשים לחשיג את הפרסום המייר בתשלוםם מחדים, כי נתגאים של היום יבדו עליהם לשלם את המחיר בתי-אחת.

בהתחשב עם העובדה, שאנו נאלצים להכין הדפסה נוספת עבור המטיים מחוץ-ל-השטח לנו שרירי מספר מטיים עם עותקים עבור קוראים המעוניינים לשלם את המחיר המגולל של 145 ל"י, בתשלוםם מחדים.

מלבד זאת, נראה לנו, שבעתיד הקרוב צריך יהיה לחשוב על מהדורה שניה של האלבום בנידוף הוספת והשלמות — ועל זאת עוד נדעך איה.

מתוך תגובות נרגשות של הקוראים

"— הוקרה רבתי לאלבום, משג הוד ותפארת... לא השטיק הזמן הרבה לקרוא בו. התפעלה הגדולה, שהילדים חטמו אותו, התמונות מושכות אותם. והם שואלים המון שאלות. רוצים הכל לדעת. לך והסבר להם כל צילום וכל תמונה. וזה דווקא הלחונתם הכי גדולה. זה אלבום לבית כולו. שער לכל העבר שלנו — הקהלות, גדולי ישראל, קידוש השם, הצלת התורה בימינו. ישר חילכם שאיפתתם להכניס לבית אלבום השקול כמו, "ספריה מן העבר".

הם ערכי הנגא!

ברכות עזל-טוב

כיק אדמור מרשט-וויגין חיפה. כיק אדמור מביאלע ים ובנו הרב דוד רבינוביץ ב"ב. כיק אדמור ממנדוץ ובנו הרב ישראל דן ת"א. הרב שמואל שצדוביטקי ת"א. כיק אדמור מלובלין ב"ב. הרב הלל זאקס י"ם. הרב מרדכי לויב מן הרמית. י"ם. אסתר ויטקינד. י"ם. אשר שמואל פנט ו"ם. אברהם הלוי יונגריז ב"ב. י"ם. שמחה בינס דוידובץ ב"ב. י"ם. שלום וגשל ובנו י"ם. חנוך אליעזר וגשל י"ם. י"ם. משה הגר פ"ת. הרב מרדכי אליעזר פרוינד י"ם. י"ם. אפרים פישל קוולובסקי ראש"צ. י"ם. שמואל מרדכי סקוביץ נמנה. י"ם. יוסף אלנגר ו"ם. ישעיה זאב שינברג י"ם. י"ם. שמואל פיבל באטוס ת"א. הרמ"ח אברהם ישעיה רוזנברג י"ם ובנו י"ם. מאיר שושן ב"ב. י"ם. שמואל נדנמן ב"ב. י"ם. יוסף יעקובוביץ. תחומים. י"ם. בעז הכהן נרמן מרקלין ב"ב. י"ם. ישראל יצחק כהן פונשו. י"ם. משה דוד קשטיין ו"ם. יהודא אריה רוזנבלום ב"ב. י"ם. יודיה אריה אוקסנברג ת"א. י"ם. גדליה דוב הכהן י"ם. י"ם. מתתיהו יוסף הורוביץ והרב יעקב אשר וסיפיש י"ם. י"ם. חיים ישראל וינשטיין ב"ב ו"ם. אלתר יחיאל חיים זילברבאך ת"א. י"ם. יעקב ברוזשניסקי ק. מלאני. י"ם. שלמה קופצ'יק ק. אה"י. י"ם. יעקב טברדיוביץ י"ם ו"ם. ישראל צבי הרב ת"א. י"ם. דוד משה וינברג ו"ם. אליעזר ולדמן י"ם. י"ם. דוד בנדה ת"א ו"ם. יהודה צבי בלוי י"ם. משחת רצבי (גרידי) ו"ם. יוסף מוצוי ב"ב. י"ם. יונתן מס ועוזי משה אביצ'ק י"ם. י"ם. מאיר צבי רוטנברג פ"ת. י"ם. אברהם דב אויערבאך י"ם. י"ם. יעקב ק. פנהיים ופשתת הוטולד ב"ב. י"ם. צבי מרדכי טננבוים טווינט ו"ם. אליהו קלימן וי"ם. י"ם. ישראל וק"ם וחתם ו"ם. צבי איילן קומשיות. י"ם. שרגא נח קובלביץ קומשיות וחתם הרב שמואל יעקב רוד ב"ב. י"ם. יעקב שלסר ו"ם. ישעיה אריה רוטמן י"ם. הרב כהניה מלין והרב יששכר דב רוזנטל י"ם. י"ם. שלמה ברוך ברנר פ"ת והרב יהודה דוד ואלפא ראש"צ. י"ם. יצחק ווייל ו"ם. יוסף סוקל י"ם. הרב שמואל ויטשיק ו"ם. יצחק גולובניץ ובנו י"ם. אהרן י"ם. י"ם. יהושע יהודה איזנשטיין ו"ם. אברהם קורפו י"ם. י"ם. ישראל משה וינברג ב"ב. י"ם. חיים אלימלך דרייסן ובנו י"ם. יצחק י"ם. י"ם. עמנואל זלביץ נמנה. י"ם. חיים שלמה גוטליב יסודות. י"ם. יצחק דוד פרוש י"ם. הרב יוסף צבי וינר נס צננה. י"ם. נתן מרדכי סלקקי אנטונוס ו"ם. אביעזר זליג גברשטיין ת"א. י"ם. מנחם שפירא ו"ם. חיים אלעזר וקסלשטיין י"ם. י"ם. מתתיהו דושינסקי ו"ם. שמואל יהודה וינבל י"ם. י"ם. נתן יחזקאל מרזל י"ם. הרב יעקב ורדיגר ב"ב ובנו ח"כ י"ם. אברהם ורדיגר י"ם. י"ם. יוסף עדס ו"ם. משה טויל י"ם. הרב יצחק פלקסר י"ם. ו"ם. אברהם משה זילברברג ב"ב. י"ם. ליב שטיצברג ב"ב ו"ם. בן-ציון אינפלד ת"א. י"ם. שמחה נתן כהנן והרב חיים דב קעלער שיקאני. י"ם. אשר אנשיל שוירץ חיפה ו"ם. חיים יצחק שוירץ ת"א. י"ם. ישראל ש. דרוק ב"ב. הרב שמואל שלום י"ם. י"ם. משה קנבלונג י"ם. י"ם. שלמה יואל רבינשטיין חיפה. י"ם. שלום חיים פרוש ו"ם. מאיר דוד הלפרין ו"ם. י"ם. אהרן יחיאל תירש והרב יעקב דוד וינצ'ר ב"ב. י"ם. אברהם לוריא סגריה ו"ם. חיים טורק י"ם. י"ם. שרגא פיבייל ווייס חיפה ו"ם. משה טוטרבינד י"ם. י"ם. זימל קלמטביץ ו"ם. אהרן זבדי י"ם. י"ם. יהודא לורוביץ ב"ב. י"ם. אלעזר הנדלס ובנו י"ם. יונתן י"ם. הרב יעקב טרויבע אהר"י. י"ם. דוד נחמן

רבינוביץ והרב אלכסנדר מילר י"ם. י"ם. יהושע הורוביץ ו"ם. יהושע העשיל הלר ב"ב. הרב בנימין מנדלזון קומשיות. י"ם. יקותיאל יושא ברוך ת"א ופשתת זילברשטיין י"ם. הרב משה שר ו"ם. מאיר טורם נ"י. י"ם. הירשל טננבוים טווינט. ד"ר נרמן גרוני י"ם. הרמ"ח י"ם. יוסף לויב אלטר י"ם ו"ם. נתן הנדלס ת"א. י"ם. שלום זאב איזנן ו"ם. אברהם צבי שפיצר י"ם. י"ם. יונתן הילר י"ם ו"ם. זאב קיבל ב"ב. י"ם. יצחק שיינברג ו"ם. יהודה מטלנאיים י"ם. י"ם. יעקב משה הלפרין י"ם ו"ם. אברהם ניסן (לנצר) לב טוב חיפה. לפשי וינצ'ר ו"ם. ישעיהו אריה דבורקס י"ם. הרב שמוען אפרתי י"ם. ח"כ י"ם. פינחס שינמן ת"א. י"ם. קלמן לנדוי י"ם ו"ם. אברהם ריטנר ת"א. י"ם. חיים יוסף י"ם ו"ם. משה צפתמן כפר חב"ד. הרב ברוך הלברשטס ו"ם. אברהם מינצברג י"ם. י"ם. אברהם יעקב כ"י י"ם ו"ם. יהודה שינברג הרמ"ח. י"ם. אליהו אסטרייכר מלט ו"ם. נחום הלפרין תל-אביב.

לשואי הנכדים, הבנים והבתות

י"ם. מרדכי גרובנער טווינט. י"ם. דוד שמרץ פונשו. י"ם. אברהם דוב טרוק. משחת הרב גליבטר זיל ומשחת י"ם. ישראל קוטנר י"ם. י"ם. יעקב מורגנשטרן. הרב יעקב קענלבוין י"ם. אדמור מספינקא. הרב מרדכי דוד רובין אדמור מסרגען. י"ם. בעניון שנקר נ"י. הרב צבי אלימלך ניימקס גוטשטראל. י"ם. אברהם ליברמן סינף. י"ם. יהושע לונגר אנטונוס. י"ם. לאירוקי הנכדים, הבנים והבתות

י"ם. יוסף זילברברג י"ם. י"ם. יואל שמחה פינקלשטיין י"ם. י"ם. אהרן גוטליב י"ם. י"ם. אריאל אלקיכן י"ם. י"ם. צבי גינצברג ובנו י"ם. אליעזר י"ם. י"ם. מנחם מורגנשטרן נמנה. י"ם. אריה ברגשטיין י"ם. י"ם. זושא לוריא צפת ובנו י"ם. אברהם י"ם. מנחם חסדיאל (גוטסגנדה) חיפה. י"ם. אפרים גישל שטיין ב"ב. י"ם. מאיר בינקת י"ם. י"ם. חיים קינז צייך. המון י"ם. בנימין מנדלזון אביד קומשיות ובנו י"ם. מנחם מנדל י"ם. י"ם. משה לב י"ם. י"ם. פישל טהלער ו"ם. ישראל קנר אנטונוס.

להולדת הנכדים — הבנים והבתות

מרדכי בית יעקב מארץ ישראל
מכון בית יעקב למורות ירושלים

מרכז תורני "אהבת תורה" דחסידי גור ירושלים

ברב זיל ופשתת הונן מביעים מיטב איחולותי הלכניים לידונת חוקר והנעלה איש חי ורב הפללים אוהב תורה ולומדיה מוהר"ר פנחס מאיר מורגנשטרן הי"ו ורעיניה פייגא תחי' מפיטסבורג לאירוקי בנם חוקר החתן משה יהושע הערצקא נ"י עבי"ה הכלה המשלמת מרת עטל תחי' בת הרמ"ח רודני"ח מוה"ר שמואל צבי סאניק נ"י יבט לריות פתח ונבל וציה רב נתן וינצ'ר מנשייטס מרדית אבות למחאת המפשות הכבודות הנהלה

גם אני מצרף ברכותי הנאמנות

ידידו ומקורו, יצחק שפירא

פ"ת יעקב, ירחון לצניני תנוך, מסרות ומשחבה. בהוצאת מרכז בית יעקב בני-י. ירושלים רח' בריגים תר. 196. טלפון 534211, 534302 / תנודך פ. לין. מחיר החתימה לשנה — 30 ל"י כרהיב ובאירוסה 48 כרואר איר 135 / אין המטרת אחראית על תוכן המורשת / נחום בישראל ברוס, רבי' ב"ב, ת"א

Yearly subscription rates: \$ 8
via air Mail: \$ 12
Printed in Israel.
From the U.S.A. and CANADA:
L. Zablansky, 1672 — 53 St.
Brooklyn, N.Y. 11204

In BRITAIN: Beth Jacob Publications,
22 Overlea Ro., London E. 5.
In BELGIUM:
Lange Van Rensbroeck Str. 1, Antwerpen.
In SWITZERLAND: Landeverband der
Agudas Jisrael, Anwand Str. 60, Zurich.

בית יעקב

ירחון לעניני חנוך ספרות, ומחשבה
שנה 17 — קובץ י"א"ב — אביאלול תשל"ו

BETH JACOB

Monthly for Religious Education and Thought

198-199 • August—September 1976 • Issue 11-12

בתוכן:

בפתח הגליון • על חדשות החודש

בעיות הזמן באספקלריית הנצח / „אשרי מי שגדל בתורה ועמלו בתורה“ (אגרת לחברות לומדי תורה בארץ אשכנז לפני ההפיכה הנאצית) — רבי ישראל מאיר הכהן מראדין

לקראת השנה ה-150 להסתלקותו של האדיר במחשבה החסידית / פשיסחא: זוהי פסגת-עוז בתולדות יהדות פולין / וכה המשיל את משליו הרבי ר' בונם מפשיסחא — משה פראגר; קול שמחה — קולה של שמחה

דף הסיפורים / סיפורו של יהודי בודד ביער — יוד זינצקי; במערבולת החיים: כך הגיע לבית הכנסת — אברהם שושנה

במאבק על צביון המדינה / חזון עם ישראל — בעבר, בהווה ולקראת העתיד (עם הדיון הראשוני בכנסת בנושא „החוקה למדינת ישראל“ — הרב י.מ. לוינ ז"ל

רסיסים מונוך מערבולת הימים / בחצור הגלילית משבחים את החסידים החלוצים ובבני ברק שורפים בריונים השטרימיילין שלהם! — י. בן-עמרם

ממעיינות הנצח — התורה והמצווה

צרות תמונות / יום בשורה למען „יהוד הגליל“ — תרתי משמע

מן החזון אל המציאות / הקריה החסידית בחצור הגלילית: „תורה מחזרת על אכסניה שלה“ — דוד סקולסקי

תמרור חדש בנתיבי ארץ הקודש / הקריה החסידית מבשרת תחיה רוחנית של הגליל — אברהם ברסלר

ענק התורה בדור האחרון / הגאון רבי מאיר שמחה הכהן מדווינסק — „הוא המורה והוא המשיב לכל בני הגולה“ — העידו עליו בני דורו — אהרן סורסקי

ספרים חדשים / „אמרי שמא“ כרך שני — מב"י; פירוש המהרש"א על התפלות — ה.מ.

אשנב / „עלי באר“ — מחנה קיץ בבאר-שבע

צוות מכתבים • זקור ומכמורת

גליון מוגדל המחיר — 6 ל"י

בחוף לארץ: — 1 \$

הגאון המופלא

והמופלג בדורנו

זקן הגאונים

רבי יחזקאל

אברמסקי זצ"ל —

מסלוצק

לונדון

ירושלים...

הגאון המופלא והמופלג בדורנו — כזה התואר ההולם את הגאון האדיר, גאון במחשבה וגאון במעשה, גאון בתורה וגאון במלחמתה של תורה, רבי יחזקאל אברמסקי זצ"ל, שנתבקש לשיבה של מעלה בגיל של זקנה מופלגת, בהיותו עתיר תלאות וגם פלאות.

גאון שקיפל בחייו הארוכים (ארוכים בימים וארוכים מאין דוגמתם בחייוניות ובפעלתנות בלתי-נפסקת!) — לא דור אלא שני דורות, ואולי אפילו שלושה דורות. והוא זכה באישיותו הכבירה לתפוס מקום בראש — בראש הפוסקים ובראש הלוחמים — בכל פעם, בכל מקום ובכל שעה. אם כי הזמנים זרמו בקצב מהפכני ממש, החיזיות נחלפו ואופי המלחמות למען התורה, שהיא רוק היא הטבטיחה את קיום האומה, נשתנו ללא הרף.

אך ברפרוף-מה ניתן לרמוז על התקופות הנוראות הסוערות, אשר בהן הצטיין הגאון המנוח כאחד מקברניטי האומה הישראלית. והגאון הענק עמד בכל המבחנים ועד לרגעו האחרונים ממש לא נס ליחו ולא הועם זוהרו, ולא דעכה חכמתו.

התקופה הראשונה של מלחמת התורה עברה עליו ברוסיה הקומוניסטית — וזו פרשה עצומה וגדושה גילויי גבורה נפשית עילאית, היכולה למלאות מסכת חיים שלימה ואף מכובדת. הגאון רבי יחזקאל אברמסקי, שהצמיח כנפיים עוד בהנהגתו של רבי חיים מבריסק ואישיותו הלוחמת נתחשלה לאחר-מכן במהיצתו של רבי חיים עוזר מווילנא — הריס את נס המרד כנגד מרשיני הברית של ה„בסקציה“ וכעשר שנים עמד במאבק מר עם המשטר הקומוניסטי האכזרי, הושם בבתי-סוהר ולא נרפה ממלחמתו עד שחרשו לו לעזוב את רוסיה.

התקופה השנייה של פעילות תורתית עניפה נפתחה עבור הגאון משנתחזר מבגות-הכלא והיגר ללונדון, אשר בה כיהן כאב"ד ופוסק הלכה כעשרים שנה. במשך שנות ישיבתו בלונדון, וזה כולל את שנות השואה ליחודות אירופה, עמד הגאון בראש הרבה פעולות חיוניות להצלת התורה ולומדיה; עם זאת, הקדיש הגאון הרבה מוסגו להגות בתורה וכמה מספריו החשובים „חזון יחזקאל“ נתחברו בלונדון.

התקופה השלישית — וזה מסכם דור שלם של פעילות מבורכת, החל משנת תשי"א ועד לרגעי חייו האחרונים — עברה על הגאון בירושלים עיר-הקודש, שהיא בירת ישראל.

על התקופה הזאת מספיק לומר במלים מעטות — כי הגאון רבי יחזקאל אברמסקי באישיותו המוצקת כבהירות מחשבתו, בהיותו ללא חת, עמד בקו הראשון במלחמת הקודש לצביון תורתו, רוחני ומסורתי של מדינת ישראל.

דמי החזרה מובטחים
Return Postage Guaranteed

ירושלים
JERUSALEM
שולם
P.E.
214